



# **VRBECKÝ**

## **ZPRAVODAJ**



**velikonoční vydání \* duben 2020**



MŠ - hrajeme divadlo



MŠ - svačinka



MŠ - vaříme a chutnáme brambory na loupačku



MŠ - vyrábíme mrkvánky



ZŠ - lyžařský kurz v Němčičkách



ZŠ - odpoledne ve školní družině



ZŠ - školní ples



ZŠ - sportovní hry mladší žáci



# Úvodní slovo starosty

## Jsou situace, kdy se prostě nediskutuje...

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice, původně měl být můj úvodník věnován kostelu, kulturnímu domu a velké přípravě na velkou akci – Sraz rodáků a přátel Vrbice. Bohužel, řečeno ústy klasika, situace na bojišti se mění každým dnem, nebo doslova hodinou.

Covid-19, koronavirus, karanténa, nákaza, omezení, testování, uzavření, krize, ochranné pomůcky jsou témata, která se probírají v práci (je-li kde pracovat), doma, v médiích a pokud se někde zrovna náhodou potkáme. Opravdu Vás prosím, respektujte veškerá nařízení. Byť se nám lokálně zdají fantaskní, či že se nás netýkají, vězte, že jako celek dávají smysl. Prosím zejména seniory, kteří jsou nejvíce postižitelní, aby opatření vzali za své.

V době psaní článku se snažíme plnit nařízení vlády, navíc jsme po zralé kolektivní úvaze uzavřeli i mateřskou školu. Opravdu důkladně jsme zvažovali pro i proti tohoto kroku. Stanovisko vlády nám přišlo v tomto bodě přinejmenším alibistické.

Po realizaci několika projektů v minulosti jsem měl pocit, že některé kroky státu i obce upozaďují důležitost rodiny, sousedů a přátel. Mnozí se v minulosti obraceli na obec či stát, že má „povinnost“ a rodina prostě neměla tendenci fungovat. Teď se ukázalo, a to je velmi pozitivní, že když jde do tuhého, rodiny, sousedé i přátelé se umí semknout.

Obec byla postavena před hotovou věc i jako zaměstnavatel. Abychom byli schopni zajistit standardní chod, zpracování odpadů, úklid obce i pokračující stavby, museli jsme se postarat sami.

Stát v dodávkách ochranných prostředků má co dělat, aby zásobil lékaře a jiná zařízení v první linii. Ukazuje se už poněkolkáté, že závislost na Číně není to pravé ořechové, byť Čínu někteří politici slepě vyzdvihují. Závislost ve strategických věcech na komkoliv je prostě nezdravá!

Stejně je to i s ochrannými prostředky pro nás občany. Zde zafungovala velice dobře solidarita a víme o několika lidech, kteří pro sousedy, seniory, ale i různé charitativní zařízení šili roušky. Těm patří velký DÍK. Na rozdíl od nich se našli i ti, kteří na vzniklé situaci vydělávají, a ty nelze nazvat jinak než HYENY. Naštěstí se naší obce týká pouze to DÍKY.

Když píše tento článek, není dle informací, které poskytuje krajská hygienická stanice, nikdo v naší obci nakažen – naštěstí. Nicméně pokud tato situace nastane, může nám být sdělena pouze informace o počtu nakažených, nikoliv konkrétní údaje kdo atd. – toto je prostě zákonem dané. Narovinu řeknu, že jsem za to rád, protože tam, kde se tyto informace proláskly, nastalo nesmyslné osočování a lynčování od spoluobčanů. Uvědomme si, že to může opravdu potkat každého z nás. Pokud se dotyčný chová zodpovědně, přijde mi reakce spoluobčanů hodně neúměrná, hysterická a neuvážená.

Držme si palce, ať situaci zvládneme. Zejména starší občany znovu prosím a žádám, aby k přijatým opatřením přistupovali zodpovědně. Toto je přesně situace, kdy se prostě nediskutuje. Jde o zdraví Vaše i Vašich blízkých.

*Tomáš Bílek – Váš starosta*

Jste v době hlášení rozhlasu v práci ?

[www.vrbice.hlasenirozhlasu.cz](http://www.vrbice.hlasenirozhlasu.cz)



Nechejte si zasílat aktuality, oznámení a jiná upozornění z obce e-mailem nebo aplikací pro chytré telefony.



**Hlášení** rozhlasu.cz

Je to snadné. A zcela ZDARMA  
Přihlaste se nyní





## JARO...

Mám moc ráda jaro a určitě nejsem sama. Těším se na ně každý rok. Protože jsem si to loňské jaro za zdravotních důvodů vůbec neužila, nemohla jsem se toho letošního už opravdu dočkat. Očima jsem vytahovala první jarní lístečky a kvítky sněženek, krokusů a fialek a těšila se, až očistím v zahrádce zbytky z loňského roku, aby se všechno mohlo krásně zazelenat.

Jaro, to křehké a opojné nejkrásnější období roku, znamená očekávání teplých dnů a probouzející se nový život. Jaro je obdobím probouzení přírody, síly mladé mízy, vůně jarních květů, nového života, bývalo a stále je obdobím sázení a setí, kuřátek, káčátek a housátek – to už dnes není.

Letošní jaro je ale úplně jiné! Jistě víte o čem je řeč! „Cosi“ strašně mrňavého straší svět. A tak se ocitáme v situaci, kterou nepamatuje většina nás všech. Máme strach, protože koronavirus – jak se tato hrozba jmenuje, ohrožuje v pandemii celý svět, a zejména starší obyvatele. Jakoby se všechno zastavilo. Bojíme se vycházet, bojíme se někoho potkat, bojíme se všeho. Nákaza se rychle šíří a zatím proti ní není lék!

Našli se i tací, kteří tuto nemoc zpočátku zlehčovali, že je to jen taková chřipka, ale ukazuje se, že tomu tak není, že je to zlá věc. Někteří lidé se chovali od počátku velmi nezodpovědně. Přesto, že už se vědělo, že centrum nákazy v Evropě je v Itálii a vláda nedoporučovala jezdit tam, vesele se tam jezdilo lyžovat – sjezdovky prázdné, ceny poloviční! Co je mi po tom, že se nakazím a nákazu přivezu do republiky a ohrozím tak spoustu lidí! A tak se COVID 19 šíří po celé zemi. Celá naše republika je v karanténě, zavřené jsou všechny školy, vláda vyhlásila stav nouze! Všichni si musí chránit obličej rouškou nebo ještě lépe respirátorem a pokud možno vůbec nevycházet z domovů. V lékárnách ani jinde samozřejmě roušky nejsou. A tak se celý národ pustil do jejich výroby, abychom se mohli chránit a také splnili nařízení vlády, že všichni musí mít zakrytý obličej. Přesto se najdou lidé, kteří na této těžké situaci chtějí zbohatnout a prodávají roušky za několikánásobně větší ceny než je jejich cena. Není to vůbec jednoduché a tento stav potrvá ještě dlouho, všechno je jinak – přijímací zkoušky, maturity, sportovní utkání, oslavy, mše atd.

Poděkování patří všem, kteří jsou tzv. v první linii – lékařům, sestřičkám, lékárníkům, hasičům, policistům, vojákům, řidičům, poštačkám, ale i prodavačkám a všem ostatním, kteří se starají, aby to v republice alespoň trochu fungovalo.

Takže ani to letošní jaro si až tak neužíváme a ani já z něj nemám takovou radost jako jindy i když jsem se na něj letos tolik těšila. Ale ono jaro opravdu je a sluníčko začíná pěkně hřát – zima zase jakoby ani nebyla. Všechny národy uctívaly slunce jako boha. Ze zkušeností poznali, že slunce je dárce nejen světla a tepla, ale přímo života.

A jak to bude letos s Velikonocemi? Jsou to svátky s velmi starou tradicí a staly se nejvýznamnějšími svátky církevního kalendáře. Svůj původ mají v době předkřesťanské a jsou jedinými pohyblivými svátky, připadajícími vždy na neděli po prvním jarním úplňku. Velikonoční svátky, podobně jako ostatní církevně náboženské tradice, byly výrazně spojeny s lidovým zvykoslovím a pověrečnými praktikami, v nichž se odrážela přirozená potřeba člověka – zemědělce – zahnat své obavy z hrozící neúrody, hladu, nemoci a touha po hmotném zabezpečení.

Letošní Velikonoce budou. Budou však jiné stejně jako všechno jiné v této dnešní těžké době. Oslavovat je budeme pouze sami doma.

Nedávno se mě ptal vnuk: „Babi, kde pořád bereš ty pranostiky?“ Leckde. Třeba tyto nové jsem vyluštila v číselných křížovkách.

- *Na den svatého Matěje (24.2.) dávají hospodáři na noc ven mokrý ručník, chytí-li (= zmrzne-li jen trochu), přijde ještě 40 mrazíků, zmrzne-li na kost, bude velmi chladné jaro s četnými mrazíky. Zůstane-li noc bez mrazu, bude jaro teplé a příhodné.*
- *Dokud vlaštovička nezašveholí, jara nebude.*
- *V únoru když skřivan zpívá, chudobný rok potom bývá.*
- *Usadí-li se bílá husa v únoru na poli, bude hodně obilí.*
- *Je-li v únoru zima a sucho, bývá prý horký srpen.*
- *Až teprve pod ochranou závoje panny Marie (25.3.) každá louka ožije.*



- Kukačka, která v březnu kuká, čáp, který tluká, a divoké kachny na příletu oznamují teplé jaro.
- Začnou-li v březnu měkké větry, navracují se vlaštovice.
- Březen suchý, duben mokrý a máj prochlazený, rok bude vydařený.
- Copak by to bylo za duben, aby jaro nevyvedl aprílem.
- Nebyl by to duben, pokud by netrkl rohem.
- Apríl trká a někdy i kope.
- Apríl, všechny díry zakryl.
- Na svatého Jiří (24.4.) vylézají hadi a štíři.

- Na svatého Jarouše (27.4.) slunce blázně pokouše.
- Na svatého Blahoslava (30.4.) budiž jaro skvělá sláva.
- Svatý Stanislav (7.5.) napase i zahřeje.
- Na svatého Stanislava napase se kuň i kráva.
- Jsou-li v květnu časté bouřky, bude chladné léto.

To by bylo pár nových pranostik.

**A já Vám všem nakonec přeji: Buďme všichni trpěliví, ohleduplní k druhým a zodpovědní, ať to všechno dobře dopadne a dál se budeme potkávat. Vydržte!!!**

*Bohumila Bařinová*

## Tradiční velikonoční jídla

Některá z tradičních velikonočních jídel typických pro naši zemi každý z nás připravuje, ale přece jenom si je můžeme připomenout.

Na škaredou středu mělo vypadat jídlo nevzhledně, na první pohled nepovedeně.

Hospodyně většinou připravovaly placky nebo bramboráky, které během otáčení záměrně potrhaly. A tak vznikly trhance.

Zelený čtvrtek byl dnem luštěnin a jarní zeleně. Pekly se preclíky a škvarkové placky, které se přikusovali k jarním zeleninovým polévkám. Vařilo se hlavně z luštěnin a kopřiv. Typický pokrm byla zapečená čočka s kroupami, česnekem, majoránkou a opečenou cibulkou tzv. „kočičí tanec“, jinde nám známý „šumajstr“ nebo „pučálka“ - vyklíčený hrách zprudka opečený na másle, osolený, opepřený. Pučálka mohla být i na sladko s rozinkami.

Na Velký pátek se obvykle držel půst. V některých krajích byl velmi přísný, jinde mohlo být během dne alespoň jedno jídlo. Ten, kdo věděl, že půst nevydrží, si mohl připravit rybu. Ne všichni si ji ovšem mohli dovolit. Lidé, kteří si rybu nemohli dovolit, pekli náhražky ve tvaru ryby z bramborového těsta. Jako jediné jídlo dne se mohla připravit také hustá polévka z toho, co dům dal. Nejčastěji obsahovala kysané zelí, brambory, kopřivy a luštěniny.

Bílá sobota byla ve znamení velikonoční nádivky, nazývané také snítek, sekanice či sekanina. Pekly se mazance a jidáše. Mazanec je nejznámějším

velikonočním pokrmem. Dříve se však nesladil cukrem, ale sladkou smetanou. Někde se plnil tvarohem, jinde namácel do vína. Jidáše, kynuté sladké housičky, se sypaly mandlemi a polévaly medem.

Hostina o Božím hodů velikonočním začínala masovým vývarem, pekla se jehněčí, kůzlečí nebo telecí masa, vše záleželo na tam, jak byla rodina bohatá. Nikdy však nesměl chybět beránek, symbol nevinnosti. Ten kdo neměl opravdového – z masa, upekli si beránka ze sladkého těsta a tato tradice přetrvala dodnes.

Velikonoční pondělí bylo ve znamení vajec. Vejce jako symbol znovuzrození jsou součástí mnoha velikonočních jídel, dělala se plněná, smažená, přidávala se do omáček.

Hledala jsem, jaká velikonoční jídla jsou typická za našimi hranicemi. V Německu a Rakousku se připravují téměř totožná jídla, velikonoční jídelníček se tomu našemu podobá hodně. Poláci také pečou mazance, barví vajíčka, ale na Boží hod velikonoční nesnídají, rodiny jdou do kostela s košíkem naplněným šunkou, klobásami, chlebem, mazancem, koláči a vajíčky obarvenými nazeleno špenátem a nažluto cibulí. V kostele jsou pokrmy posvěceny, aby byla zajištěna hojnost. Teprve doma je pak sváteční hostina – vařená vejce s majonézou či šunka s kaší z červené řepy s křenem, tradiční velikonoční boršč a dezert Mazurek krolewski. Pokud budete mít chuť, můžete vyzkoušet:



## Mazurek krolewski

Rozmixujeme 170 g másla, 4 lžíce moučkového cukru, 60 g spařených oloupaných mandlí, půl lžičky strouhané citronové kůry, 3 natvrdo uvařené žloutky a 320 g hladké mouky.

Poté přidáme 2 čerstvé syrové žloutky, špetku soli a půl lžičky mleté skořice a vše znovu krátce mixujeme. Těsto může mít konzistenci drobenky, není to na závadu, naopak. Čím je propracovanější, tím je pak po upečení tvrdší.

Z těsta vytvarujeme hroudu, zabalíme ji do mikrotenového sáčku a necháme 30 minut v chladničce.

Z těsta odkrojíme 2/3 a zbytek necháme ještě v chladničce. Odkrojené těsto rozválíme

na pomoučeném válu a plátem vyložíme koláčovou formu o průměru minimálně 30 cm. Těsto hustě propícháme vidličkou a potřeme rozšlehaným vejcem. Zbylou část těsta také rozválíme, nakrájíme na pruhy široké asi 10 mm a utvoříme z nich na podkladu ozdobnou mřížku, kterou též potřeme vejcem, koláč upečeme dozlatova v troubě vyhřáté na 190 °C.



Necháme jej vychladnout a mezery v mřížce plníme střídavě meruňkovým (světlým) a malinovým nebo višňovým (tmavým) džemem.

## Bílý boršč z kvásku kynutého 4 dny

- kvásek (pokud neumíte kvásek založit, dá se pořídit v pekařství U Valů, jsou tam moc ochotní)
- brambory
- česnek (podle chuti)
- klobáska
- mrkev (může i nemusí být)
- bílé houby (hříbky nebo žampiony)
- smetana
- hladká mouka na zahuštění
- vajíčko natvrdo
- majoránka, petrželka
- bobkový list, sůl, pepř



Do hrnce dáme asi 1 litr vody, přidáme bobkový list, mrkev a brambory na kolečka, houby (čerstvé nebo sušené) a osolíme. Vaříme 25–30 minut. Poté nalijeme 2 skleničky kvásku, přidáme klobásku na kolečka, můžeme vymačkat další stroužky česneku (opět podle chuti) a vaříme dalších 10 minut. Nakonec nalijeme skleničku smetany, do které zamícháme lžičku hladké mouky. Necháme projít varem, dochutíme majoránkou a petrželí. Do talíře pak přidáme vajíčko nakrájené na kousky. Můžeme jíst i s chlebem.

## Šunka s kaší z červené řepy

Bulvu červené řepy umyjeme, dáme do hrnce s vroucí vodou a uvaříme téměř doměkka. Ihned ji zchladíme ve studené vodě, oloupeme, nastrouháme na jemném struhadle a šťávu slijeme. 50 g čerstvého křenu oloupeme a rovněž nastrouháme. V míse promícháme řepu a křen, směs osolíme, ochutíme špetkou cukru a čerstvou šťávou z citronu a podáváme k šunce.

*připravila Martina Mikulicová*

## Meteostanice Vrbece - počasí o Velikonocích

	2016		2017		2018		2019	
	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí	neděle	pondělí
	27. března	28. března	16. dubna	17. dubna	1. dubna	2. dubna	21. dubna	22. dubna
prům. teplota [°C]	8,7	9,2	8,6	5,8	7,3	7,3	15,9	14,7
max. teplota [°C]	15,1	15,5	13,3	12,6	11,9	13,8	23	21,2
min. teplota [°C]	1,3	4,3	3,8	1,4	4,1	0,6	9,9	6,1
srážky [mm]	0	0	0	7,5	3,9	0	0	0



## Starosti se zdravím u lidí z Vrvice v dobách minulých

Prvními léčiteli venkovských lidí bývaly ženy – zařikávačky a babky kořenářky, které vyzorovaly blahodárné účinky rostlin – léčivek na lidské zdraví. Určitá hygiena lidského těla již lze přisoudit příznivý vliv na zdraví lidí se podle starých záznamů respektovala už v dávné minulosti. Například v době středově kuse o lidské zdraví staral i lazebníci – ranhojiči. V 16. století byly životní poměry v českých zemích natolik dobré, že i obyčejným lidem bylo dost často dopřáno žít poměrně slušným životem. Tehdy se ve městech, ale mnohdy i na vesnicích pro osobní hygienu hojně používaly veřejné lázně. O provozování lázeňství se starali lazebníci –ranhojiči, jejichž činnost byla posuzována jako řemeslo. Také na venkově měli lidé, ať už to byli sedláci nebo prostí nádeníci zvyklost pravidelně používat veřejné lázně. Už v roce 1545 vyhlásil český panovník tak zvaný Čelední řád, kterým bylo nařízeno sobotní snížení pracovní doby, aby se i čeledíni mohli vykoupat v lázních. Jako příklad lze uvést zápis z roku 1525 o vesnici Loučany na Olomoucku, kde se stanovuje v povinnostech lazebníka – ranhojiče, že musí „každý týden lázeň vytopit“, dále se přikazuje „aby hlavy myl a vienka (vína) každému podal i služebné čeledi“. Z těchto starých záznamů je patrné, že lidé už v 16. století měli určité zásady a systém péče o svoje zdraví.

V léčení lidí se vyznali též pastýři, kteří rozuměli dobytku a některé poznatky např. napravování zlomenin kostí, dokázali aplikovat i u lidí. Připomeňme si nešťastný příběh vrbeckého pastýře Lukáše z r. 1616, jak je zaznamenán v Pamětní knize městečka Čejkovice. Tehdy se stalo, že prušánecký pastýř Jan Loučný vypověděl při výslechu a „tažení na žebři“, že měl za pomocníka při údajném „provozování kouzel a čar“ právě vrbeckého Lukáše. Lze usoudit, že řečmi o kouzlech si pastýři pouze zvyšovali svoji společenskou prestiž, ale tentokrát je to stálo život. Po krutém výslechu byli jako „škůdci na hranici upáleni“.

Další písemná zmínka týkající se léčitelské činnosti v dobách minulých je z roku 1733 z doby vlády rakouského císaře Karla VI. V oněch dobách vlastnili čejkovické panství, tedy i naši Vrbeci Jezuité. V Urbáři čejkovického panství jsou vyjmenováni někteří panští řemeslníci a zde se objevuje „baden und chirurg“ (lazebník a

ranhojič) jménem Jíra Strobach, který dostával od vrchnosti za svoji ranhojičskou činnost plat 26 zlatých ročně.

Větší pokrok v určité starostlivosti o zdraví a život poddaných nastal až za vlády císařovny Marie Terezie (vládla od r. 1740 do r. 1780) a jejího syna Josefa II. (zemř. r. 1790). V jejich době vznikaly Kontribuční sýpky a později z výtěžku těchto sýpek Kontribuční fond. Pro zajímavost lze uvést, že sedláci z Vrvice tehdy vozili ukládat svoje obilí nejprve do sýpky na Čejč, později do V. Pavlovic. Finanční přebytky z Kontribučních fondů byly používány na platy pro společné ranhojiče, ale už i pro porodní babky. Ranhojič byl povinen poddaným na panství hodonínsko – pavlovickém (patřila sem od r. 1783 i Vrvice) ve všech případech pomoci. Ranhojič totiž poskytoval pomoc lidem i zvířatům. V písemných záznamech je uvedeno, že platba ranhojiče a porodních bab byla takto prováděna na našem panství ještě v roce 1850. Pokrok v určité starostlivosti o zdraví poddaných také nastal v roce 1748, kdy byla zřízena nemocnice Milosrdných bratří na Starém Brně, potom špitál a porodnice U sv. Anny v r. 1784. Na venkově to bylo s léčením v té době horší a tak ještě dlouho léčily také kořenářky, bolavé zuby trhali obvykle venkovští kováři a se zlomeninami většinou pomáhal obecní pastýř. Podle písemných záznamů, měly vrchnosti přímo nařízeno až z císařského dvora, že musí finančně přispívat na lékaře a porodní báby na venkově. Toto nařízení platilo až do roku 1848, což je rok zrušení roboty. Lékaři měli svoje ordinace spíše ve větších obcích, anebo ve městech, aby se vůbec uživili. Pokud zalistujeme v kronikách sousedních obcí, dozvíme se, kam chodívali „k dochtórovi“ i Vrbečáci, pokud měli na lékaře peníze. Tak třeba v roce 1846 sídlil lékař v Čejkovicích. Tohoto lékaře přivezl tehdy do Kobyly sám správce císařských statků, aby ošetřil nešťastnou Maryšku Košuličovu, když ji na statku Ostrůvek zostudil panský poklasný. Maryška stejně těžkou pohanu neunesla a přes pomoc čejkovického lékaře zemřela v horečkách. V roce 1851 si zřídil v Kobyly svoji ordinaci lékař Václav Sobota. Brzy se musel odstěhovat do Klobouk, protože se v Kobyly nemohl uživit. Zámožnější lidé z našich obcí si v té době vozili lékaře z Vel. Pavlovic. Vrbečtí byli nasměrováni spíše na Čejč, kde od roku 1866 do roku 1899



ordinoval dr. Jiří Hadinger a po jeho smrti dr. Jos. Sovadina. Postupem času se možnost léčby přece jen zlepšovala. Bylo to v roce 1884, když Okresní hejtmanství v Hustopečích vytvořilo zdravotní obvody a rozhodlo, že Bořetice, Vrbice, Kobylí a Němčičky budou patřit do zdravotního obvodu Vel. Pavlovice. V této době už bylo běžné, že na venkově působily porodní babky s ročním platem okolo 10 zlatých. Porodní asistentky se podílely určitým způsobem také na zdravotní osvětě v možnostech doby a dokázaly poskytnout i první pomoc při úrazech. Jména těchto porodních asistentek lze bezpečně zjistit z křestních listů, které vystavoval místní farář. Například mám doma rodný list znějící na jméno Anny Varmužové narozené v roce 1861 na Vrbici. V rubrice porodní bába je uvedeno jméno Anna Bierová. Z dalších rodných listů z r. 1869 a 1874 se dozvíme, že tehdy pomáhala rodit děti na Vrbici porodní asistentka Františka Vlčková. Pozdější rodné listy z Vrbice, např. z roku 1900 mají zapsanou jako porodní babku Františku Bubeníčkovou č. 93. (nar. r. 1855, zemř. r. 1918). Fr. Bubeníčková pomáhala rodičkám na Vrbici od roku 1877 do roku 1913. Po ní převzala starost o rodičky v naší obci Marie Mainclová (nar. r. 1888), která v této funkci působila ještě kolem roku 1950. V roce 1900 se stal obvodním lékařem ve Vel. Pavlovicích dr. Bohumil Zapletal, kterého si starší občané určitě pamatují.

Po vzniku Spolku dobrovolných hasičů na Vrbici, což bylo v roce 1923, poskytovali základní ošetření při úrazech speciálně školení členové Samaritánské družiny spolku hasičů. V obcích byly zřizovány tak zvané Samaritánské stráže. V čele takovéto stráže byl Samaritánský četař. Podařilo se mi zjistit, že v naší obci to byl od roku 1926 zemědělský dělník Petr Záruba č. 256. Jako členové jeho družiny byli uvedeni: Fr. Papež – zemědělský dělník, Anna Janošková – rolnická dcera, dále pak Magdalena Papežová a Stanická Anna. Podle nalezených záznamů prodělal Petr Záruba v lednu r. 1926 zvláštní zdravotnické školení v Hustopečích, zakončené úřední zkouškou. Petr Záruba musel být rozhodně pohotový a zdatný zdravotník, jak dosvědčuje skutečná příhoda, kterou mi vyprávěla sousedka. Událost – nehoda se stala v době, když její otec byl ještě mladý a zdatný hospodář. Tehdy otec Kolařík řezal ve stodole Za humnama na motorové pile dřevo. Při řezání byl přítomen a „vydatně radil“, jak řezané dřevo pokládat a držet,

strýc Matouš Sůkal. Asi vlivem určité nepozornosti se stalo, že řezané poleno se vzpříčilo a jeho část silně udeřila otce Kolaříka přes bradu. Zraněný hospodář spadl vedle cirkulárky a omdlel. Podle výkladu sousedky to muselo být „zajímavé“ podívání, když strýc Matouš, člověk spíše menší postavy táhl na zádech dlouhého otce Kolaříka ke zdravotníkovi Zárubovi a bylo štěstí, že samaritánský četař bydlel takřka naproti místa úrazu. Potom už přišla na řadu zručnost Petra Záruby. Když zraněného vzkřísil tak zjistil, že má vysazenou spodní čelist, kterou sám dokázal vrátit na svoje místo. Hospodář Kolařík prý vyplivl nějaký ten vyražený zub, zamkl stodolu a šel domů. Dobře provedené ošetření dokazuje, že hasičský samaritán musel mít dobrou zdravotnickou přípravu. Podobnou zdravotnickou pomoc dokázal poskytovat v naší obci také Frant. Fridrich č. 293 (bydlel u Jablonky), který sloužil za První republiky na vojně u zdravotnické služby.

V dřívějších dobách nebylo snadné jít k lékaři s ledasjakým poraněním. Nebyly peníze na zaplacení lékaře a případná doprava do ordinace byla též problémem. V krajních případech bývali nemocní odvázeni k ošetření na selském povoze, který byl vystlán dekami, případně peřinami a vůz táhli koně, někdy i kravky. Automobilní sanitní služba byla pro naši oblast zřízena až po velikém vlakovém neštěstí v roce 1953. Zvláště nepříjemným onemocněním bývaly bolesti zubů. Nemyslím tím, že by zuby dříve bolely jinak než v dnešní době, ale potíž byla hlavně vtom, že ještě v poválečných letech bylo velmi málo lékařů – specialistů na zuby.

Léčení zubů se obvykle řešilo tak, že se bolavý zub vytrhl. Této činnosti se na Vrbici věnoval rolník strýc Tomáš Cvan č. 125, který mimo to ještě stříhal vlasy. Jakým způsobem si s bolavým zubem poradil, čím zub trhal, se mě nepodařilo vypátrat. Po roce 1930 byla zubní ordinace na Čejči. Léčením zubů se zabývali dentisté, kteří neměli ani střední zdravotnické vzdělání. Původně byli na zubního dentistu něco jako „vyučení“ a ještě kolem roku 1950 byli přesvědčováni, aby si doplnili vzdělání na střed. zdrav. škole. Někteří z nich ošetřovali zuby ještě po roce 1950.

O svojí zkušenosti s bolením zubů mě kdysi vyprávěla tetina Polášková z domu č. 49. „Ešče dyš sem v mladých rokách (kolem r. 1938) slúžila





na čejkovské fáře, véelice mě jednu rozbolel zub“, začala tetka sdělovat svůj výklad události. Jediná možnost jak tehdy potíží řešit byla návštěva zubaře – dentisty na Čejči. Z Čejkovic se tam vypravila samozřejmě pěšky a brzy ordinaci zubaře našla. Vyprávěla mi, že chvíli před dveřmi ordinace sbírala odvalu a zrovna, když chtěla vstoupit dovnitř, dveře ordinace se prudce otevřely. Od zubaře vyběhla rozčuchaná děvčina a ještě si cestou zapínala knoflíčky u jupky. „Ná tož aj takovej je to zubař?“, komentovala událost tetina. Prý se tehdy otočila na patě a hajdy zpátky na Čejkovice. Cestou ji zub přestal bolet. Potom se dozvěděla od lidí, že čejčský zubař obzvláště rád spravuje zuby mladým děvčatům. Další zlepšení možnosti péče o zdraví v naší oblasti nastalo v roce 1939 příchodem dr. Emila Hlouška do sousedního Kobylí, který pocházel ze Křtin u Brna. Dnes s odstupem času víme, že svoje pacienty léčil až do roku 1961. Pan doktor Hloušek měl přímo svérázný způsob jednání s pacienty a starší lidé si to určitě pamatují. Už při vstupu pacientky do ordinace volal dobrosrdečně: „tož co Máňo, co ti je?“ Všem mužům zase říkal „synku“. Takto oslovoval pacienty bez rozdílu věku. Profesně byl praktický lékař, ale bylo o něm známo, že přímo rád trhal zuby. Příhoda, kterou mě kdysi vyprávěl strýc Šebesta, známý vrbecký králíkář se udála v době, kdy se s nějakým léčením zubů příliš ciráty nedělaly. „Člóóvče“, začal s tím bořeckým měkkým „l“ líčit svoji bolavou zkušenost. „To mě jednu začal hrozně bolet zub a tak povídam mojej, nic naplat mamó, mosim zajít do Kobylí k dochtórovi“. Tehdy se prý našťestí, podařilo strýcovi dostat brzy do ordinace, protože zub

bolel příšerně. Při vstupu do ordinace zaznělo známé „tož pot dál synku, co tě bolí?“ Uvnitř už vše šlo „ráz na ráz“. Zazněl povel „sedni si“ a pan doktor až přeochoťně sahal do skříňky, kde byly kleště. Potom byl už jen dotaz: „Který to je?“ a zub byl našup venku. Strýc byl rád, že konečně bude od bolesti pokoj, ale když vyšel ven před dům, začala bolest znova. Musel se vrátit zpátky, všechny přitom předběhl a jak ho opět pan doktor zahlédl mezi dveřmi, spustil na něj známé, „co je synku, co se stalo?“ „Pane dochtore, šak vy ste se spletli a vytrhli ste ten súsední“. „Ku....a“, ulevil si pan doktor. Opět zaznělo „sedni si“ a bolavý zub byl mžiku venku. „Synku, tady máš pět kaček, dej si naproti u Kaně ruma a běž dom“. To byly poslední pokyny doktora Hlouška pro strýce Šebestu. Mezi lidmi oblíbený lékař dr. Emil Hloušek skončil svoje působení v Kobylí v roce 1961, kdy odešel do důchodu.

V té době už měli lidé z Vrbece dostatek možností, kde léčit svoje neduhy. Tehdy už měly podniky svoje lékaře a větší závody dokonce i specialisty. Postupně byly otevřeny nemocnice v Hustopečích, Hodoníně a v Břeclavi. Asi takový byl přehled možností pro Vrbečáky, jak v dávné minulosti a konečně i nedávno mohli pečovat o svoje zdraví.

Použité informace:

Kroft, Dějiny selského rodu

Kronika obce Vrbece

Vyprávění starších občanů z Vrbece

František Janošek

## Muzeum Vrbece

V době přípravy velikonočního vydání Vrbeckého zpravodaje platí v ČR nouzový stav s omezením vycházení a sdružování osob. Obecní muzeum naplánovalo

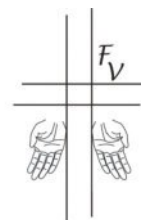
### tradiční pletení velikonočních žil

s možností prohlídky muzea. Pokud nám to situace a opatření vlády v souvislosti se současnou situací výskytu koronaviru dovolí, bude se akce konat na Velikonoční neděli 12.4.2020 od 14 do 17 hodin.





# Farnost Vrbice



Velikonoční bohoslužby ve farnostech Kobyly, Bořetice a Vrbice letos s největší pravděpodobností nebudou přístupné pro veřejnost z důvodu pandemie koronaviru a vyhlášení nouzového stavu v ČR. V případě změny se časy bohoslužeb dozvíte z místního rozhlasu.

## Zveme Vás... pokud nám to situace dovolí

23.5.2020 v 10:00 Vrbice - svěcení nového oltáře v kostele

brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem

31.5.2020 v 9:30 Slavnost Seslání Ducha svatého - obnova bířmovacích závazků

5.6.2020 Noc kostelů v kostele na Vrbici

14.6.2020 v 10:00 Slavnost Božího Těla a průvod k oltářům a požehnání obci

23.8.2020 v 8:00 hodová mše svatá

30.8.2020 v 9:30 poutní slavnost ke Jiljí

Slavnost 1. sv. přijímání bude pravděpodobně odložena na podzim.

## Proč název Velikonoce? Co znamenají symboly Velikonoc?

Velikonoce jsou největší a nejdůležitější křesťanské svátky v roce. Tyto svátky mají původ v židovství, kdy Židé byli vysvobozeni Bohem z egyptského otroctví a mohli v jedné noci odejít do zaslíbené země. Tato noc byla pro Židy tak významná, že ji začali říkat Velká. Od toho slovo Velikonoce. Pro křesťany jsou ale významné hlavně z jiného důvodu, že Ježíš o Velikonocích byl ukřižován a vstal z mrtvých. Tento Ježíšův čin otevřel všem lidem bránu k novému životu. Ježíš jako Beránek Boží nám svým dílem ukázal, že se člověk ve spojení s ním může vymanit z ne-svobody zla a hříchu a dojít do života věčného.

O těchto svátcích se setkáváme s určitými symboly, které nám přibližují tyto skutečnosti.

Nejnámějším symbolem je **vejce**. Je to všeobecně rozšířený symbol nového života. Jako z vejce a z jeho skořápky vychází živé kuře, tak vyšel vzkříšený Kristus z hrobu. **Velikonoční beránek** je symbolem oběti. Když někdo musí pro druhé něco těžkého snést, říká se, že se stal obětním beránkem. Někdo se obětuje za vinu druhých. Tím beránkem z pohledu křesťanů je Ježíš Kristus.

**Kohout** představuje někoho, kdo probouzí svědomí lidí a přivádí je k zamyšlení nad sebou.

Svým kokrháním probouzí každé ráno spáče a zvěstuje jim nový den, světlo, slunce. Tím ukazuje na Krista, Světlo světa. Plechové kohouty můžeme vidět i na věžích kostelů. **Slepice s kuřátky** je symbolem ochrany Boha nad člověkem. Když nad dvorem krouží dravý pták, je to smrtelné nebezpečí pro malá kuřátka. My smíme v nebezpečí hledat ochranu u Boha, jako ta kuřátka u kvočny. **Zajíc** je rychlý a bdělý. Podle lidové tradice zajíc nikdy nespí, svými dlouhými ušima všechno slyší a také svými očima vidí, protože nezavírá oči ani v noci. Naznačuje to, že Bůh je všude, všechno vidí a slyší. Zajíc je také symbolem zmrtvýchvstání. Jako stále bdící nám připomíná Krista, který přemohl spánek smrti a vystoupil z hrobu do věčného života. **Motýl** vychází z kukly-naše duše povstane z mrtvého těla a bude žít dál.

Velikonoce jako svátky probouzejícího se života, ukazují na Boha jako na dárce života, kterému není nikdo lhostejný.

Papež František řekl: „Není žádná situace, kterou by Bůh nemohl změnit.“

Přeji Vám požehnané Velikonoce.

*P. Tomáš Čaha*



## Prošba za letošní úrodu

Každým rokem si většina z nás pokládá otázku, jak úrodný bude tento rok a jaké budeme mít počasí. Všichni víme, jak málo prší a ubývá vody. Dříve naši předkové stavěli v polích kříže, aby si připomínali, že nic není samozřejmé a že bez Božího požehnání marné lidské namáhání. Proto chodili na jaře v procesích prosit za úrodu a na podzim děkovali za úrodu v kostele, tzv. dožínky. Lidé dříve byli více spjati s přírodou, protože když se neurodilo, museli se uskromnit. Dnes tomu tak není, protože v obchodech se všechno dát koupit, i když se nám neurodí. Víím, že mezi vámi jsou vinaři, kteří jste závislí na počasí a na úrodě, protože je to pro vás zdroj obživy. Proto vás chci všechny pozvat v neděli, až to bude možné, na krátké zastavení u kříže pod Vrbicí směrem na Kobylí, při níž se pomodlíme a poprosíme Pána Boha za letošní úrodu a požehnání pro naši práci, aby se nám dařilo. Ježíš řekl: „Proste a bude vám dáno.“

*P. Tomáš Čaha*

## Nebojte se...

Prožíváme situaci, které moc nerozumíme. Zavřely se školy, obchody, restaurace, statní hranice, kostely a další zařízení a hned jsme z toho vykolejeni. Najednou se zastavil veřejný život a nevíme co s tím a jak se vypořádat s časem. Nikdy jsme nic podobného nezažili a mnoho z nás si pokládá různé otázky. Je potřeba skutečnost brát vážně, ale hlavně nepoddávat se strachu a nezoufat. Věřme tomu, že vše zlé je k něčemu dobré, např. že nad naší planetou je méně zamořené ovzduší a jak my křesťané říkáme a věříme, že Bůh nás neopustí a vše obrátí k dobrému. V bibli je 365 x obsaženo slovo Nebojte se, nemějte obavy. Každý den nám zaznívá toto poselství a zvláště v těchto dnech je to pro nás důležité.

Na začátku postní doby jsme měli ve farnosti obnovu, při které v pátek večer P. Josef Mendel rozebíral text z evangelia, jak Ježíš utišil bouři na moři. Učedníci pluli na lodi po klidném moři a Ježíš spal na zádi lodi. Za chvíli přišla velká bouře s vichřicí a vlny se valily na loď. Učedníci si mysleli, že to zvládnou sami, ale vítr vanul proti nim a loď už byla plná vody. I přistoupili a probudili Ježíše se slovy: „Mistře, tobě je jedno, že hyneme?“ Vstal, pohrozil větru i moři a řekl: „Mlč,

buď zticha“. A nastalo ticho. Řekl jim: Proč jste tak ustrašení, vy malověrní. Tento příběh má několik důležitých poselství. Náš život se podobá tomu, co zažili učedníci s Ježíšem na lodi. Prožíváme chvíle klidné, ale i bouřlivé, které chceme zvládnout sami bez Boha. Když už vidíme, že nám teče do bot, vzpomeneme si na Boha a voláme SOS. Někdy jednáme jako apoštolové, že Bohu pak vyčítáme, že nás chce nechat zahynout a že to či ono dopouští. On chce, abychom mu důvěřovali, že se s ním nemusíme ničeho bát a že je s námi, i když třeba ho úplně nevnímáme.

Tento čas je náročný, ale nabízí nám možnost se zastavit a zamyslet se nad svým životem i životem druhých a rozlišit, co je důležité a co ne. Kdosi se zeptal mladíka, co je pro něj smyslem života. On odpověděl: diskotéka a fotbal. A co by se stalo, když bys nemohl na diskotéku a fotbal, co by ti zůstalo ze života? Přesně to samé teď prožíváme. Odpovězme si na otázku: Na čem stavím svůj život? Často se stavíme do role, že jsme pány světa, ale stejně jsme pouze křehcí tvorové. Stačí málo a vše je najednou úplně jinak. Když něco nebo někoho ztratíme, teprve tehdy člověku dojde, co nám chybí. Berme toto období jako výzvu a příležitost, kterou je třeba využít k reflexi. To, co se děje, nás nemá vyděsit, ale probrat. Chtěl bych vás tímto článkem vést k zamyšlení nad tím, co je podstatou našeho života. Všichni jsme spolu na jedné lodi a prožíváme tuto zkoušku, a proto je také dobré vědět, co kdo potřebuje a vzájemně si pomáhat, neboť to nás k sobě přibližuje navzájem a také k Bohu. I přesto, že jsme svým způsobem oddělení, na dálku jsem s vámi spojen, myslím na vás v modlitbě a při každodenní mši svaté vám žehnám. My křesťané se modleme a spojujme se každý večer ve 20 hodin v modlitbě růžence s celou církví a odevzdávejme Pánu Bohu na přimluvu Panny Marie všechny naše prosby a celý svět.

Žijme ze všech darů, které máme- společenství modlitby, zvláště v rodinách, četba Písma a také skrze techniku 21. století, kdy máme možnost společného slavení bohoslužeb skrze televizi Noe, rádio Proglas, nebo internet [www.mseonline.cz](http://www.mseonline.cz).

Sledujme farní stránky [www.bokovka.info](http://www.bokovka.info) i farní facebook, kde budou vždy aktuální informace.

Obracím se na vás, kteří právě tyto řádky čtete. Cokoliv budete potřebovat, jsem tu stále pro vás. S důvěrou se můžete na mě obrátit.

*Váš otec Tomáš*



## Svěcení nového oltáře v kostele na Vrbici

Letošní rok bude pro kostel sv. Jiljí na Vrbici velmi významný. V roce 1920 byla stavba kostela dokončena a 10. října toho roku byl slavnostně vysvěcen. Od června 2019 je kostel uzavřený z důvodu rekonstrukce interieru, kde bude nové podlahové vytápění, elektroinstalace, ozvučení, osvětlení a nová úprava liturgického prostoru.

Chceme vás pozvat 23. května 2020 v 10 hodin na slavnou mši svatou, pokud nám to situace dovolí, při které posvětil brněnský biskup Vojtěch Cikrle nový obětní stůl a liturgický prostor. Je to mimořádná událost, která se ve farnosti odehraje jednou za mnoho generací a dovoluji si říct, že asi nikdo z nás další svěcení oltáře v tomto kostele nezažije.



Umístění nového oltáře v kostele sv. Jiljí



Křtitelnice je připravena na opravu

## Kostel dostal darem oltář Božího hrobu

Vloni na Bílou sobotu jsem objížděl kostely a všiml jsem si, že v kostele na Vrbici máme na bočním oltáři pouze svatostánek, který se vystavuje pouze o Velikonocích a chybí nám klasický oltář Božího hrobu s tělem Ježíše Krista. Pro mě je osobně důležité toto znázornění při modlitbě. Nikdo z nás si asi nedokážeme představit, kdyby v kostele o Vánocích nebyl betlém, a totéž platí o Velikonocích, když by chyběl Boží hrob. Proto jsem se rozhodl pátrat u svých kolegů farářů i na biskupství, jestli náhodou někdo nemá v kostele již nepoužívaný oltář Boží hrobu. Ozval se mi P. Josef Rybecký, který nám ho daroval z klášterního kostela Porta coeli v Předklášteří u Tišnova. Měl jsem radost, že oltář je starý jako náš kostel z počátku 20. století. Vzhledem k tomu, že část oltáře byla napadena červotočem, museli jsme ho ošetřit ozářením. Kromě toho bude ještě potřeba některé části doopravit a zrestaurovat. Toto dílo jsme svěřili do rukou pana Jaroslava Hasíka. Děkuji farníkům vše s panem starostou, kteří pomáhali při převozu Božího hrobu. Těším se, že už příští Velikonoce budeme mít možnost se modlit u Božího hrobu.

*P. Tomáš Čaha*



Boží hrob v radiačním prostředí



## Jak jsme stěhovali Boží hrob

Panu faráři se podařila moc dobrá věc. Sehnal Boží hrob pro náš kostel, naši farnost – a ne jen tak nějaký. Jedná se o dílo z přelomu 19. a 20. století, momentálně ve stavu před restaurací.

Naštěstí ke stěhování došlo ještě před omezeními a karanténou. V brzkých ranních hodinách vyrazila výprava ve složení pan farář – vedoucí výpravy, já-řidič nákladního vozu, Jožka Bukovský- technický poradce přes konstrukce, Jirka Havelka – technický poradce přes elektroinstalaci a Jara Hasík – hlavní umělecký koordinátor – všichni dohromady dokonalá stěhovací četa. Náklad jsme vyzvedávali v kostele Nanebevzetí Panny Marie v klášteře Porta Coeli v Předklášteří. Kostel právě probíhá velmi rozsáhlou rekonstrukcí – doporučuji jej někdy v budoucnu určitě navštívit.

Druhou zastávkou byla Veverská Bítýška, kde jsme Boží hrob nechali asi čtyři hodiny radioaktivně ošetřit. Tento proces zajistí

vyhubení případného dřevokazného hmyzu.

Zatímco se Boží hrob ozařoval, využili jsme volný čas k návštěvě Milana Michny. Proběhla prohlídka nově vznikajících mříží pro náš kostel, konzultace parametrů, zajištění posledních drobných úprav a dohodnutí instalace.

Nakonec nás čekalo poslední stěhování z Veverské Bítýšky k nám na Vrbici. Boží hrob ještě zabere hodně práce a spolkne také nemálo finančních prostředků. Ale vezme, že energii i finance investované do této budoucí nedílné součásti vrbeckých Velikonoc ocení jak naše, tak hlavně budoucí generace. Je třeba vyslovit také velké díky otci Tomášovi, který učinil ten první krok a takto hodnotný Boží hrob zajistil. Teď je řada na nás – na farnících a Vrbečácích, abychom do příštích Velikonoc zajistili jeho opravu a přípravu na první Velikonoce.

*Tomáš Bílek – Váš starosta*

## Jiljí z Kláčan

Bylo to přání otce Ondřeje – „kostel je zasvěcen svatému Jiljí a ten není na oltářním obraze“.

Po dlouhých diskusích a několika variantách jsme přišli s návrhem oslovit našeho kamaráda, autora křížové cesty, Stana Markoviče, zda by se tohoto úkolu neujal a nevytvořil v kostele jednu z dalších dominant. Slovo dalo slovo a u několika kalíšků výborné hruškovice bylo dohodnuto. Jiljí bude, bude to lipová řezba a ... „nechte se Vrbečáci překvapit. Když sa Vám to nebude líbit, tak si to daj na chodbu na úrad“.



Návštěva u Stana Markoviče a jeho sv. Jiljí

Začala velká anabáze – nejprve – kde sehnat lípu. Tady pomohl Jožka Bukovský a jeho kamarád Jožka Fojtášek. Lipové fošny byly převezeny do Turčianských Kláčan a při skládání, naštěstí již druhé fošny, nás Stano zarazil – bude potřeba zajistit vysušení. O to se postarali naši kamarádi z Veličné, vysušení zajistili a vysušené fošny nanosili ke Stanovi – tady přiložil ruku k dílu hlavně Janko Šuvada.

Dřevo pak ještě dva roky leželo, až poté mistr naznal, že je ta správná doba, správná konstelace, správná inspirace a dal se do díla. Jedno přání měl otec Tomáš – původní výraz Jiljího byl velmi vážný, až zamračený. Pan farář chtěl Jiljího trochu rozveselit, byť je zachycen v momentě ochrany laně těsně před zásahem šípem. Nakonec došlo ke kompromisu – Jiljí má výraz neutrální, zato laň je veselá.

Doufejme, že se nám podaří dostat v pořádku řezbu na Vrbici. Poté dojde k pozlacení kříže a velmi důležité bude umístění.

Snad nám i našim hostům bude “Jiljí z Kláčan” dělat jenom radost.

*Tomáš Bílek – Váš starosta*



## Sraz rodáků a přátel Vrbice

Jak začít? Oprava kostela i sálu kulturního domu se chýlí k závěru. Vše bylo upínáno a připravováno k datu 23.května 2020, kdy bychom vše měli společně hezky oslavit. Teď je nad tím velký otazník. Optimista ve mě si myslí, že k tomuto termínu opatření karantény pomínou a společně si vše užijeme. Pesimista ve mě již hledá alternativní termín v září a optimisticky doufá, že se mu podaří skloubit pana biskupa,

účinkující a další překvapení, které pro Vás chystáme. Tož uvidíme.

Pozvánky jsou vytisknuté, některé již předané, přípravy probíhají a budou probíhat v plánovaném a plném proudu. Budete-li si chtít vyzvednout pozvánky pro své příbuzné a blízké, jsou již nachystané, vyzvedávejte si je ale prosím až po ukončení karantény. Děkujeme za pochopení. Přejme si, ať nám to klapne.

*Tomáš Bílek – Váš starosta*

## Paní Eva Pilarová - vzpomeňme si

Aby toho nebylo v těchto dnech málo, celou republiku postihla další smutná zpráva.

14. března nás navždy opustila paní Eva Pilarová. Bohužel už jsme jí nestihli zaslat pozvánku na Sraz rodáků a přátel Vrbice, bohužel už spolu nestrávíme další vzácnou chvíli. Eva Pilarová měla na Vrbici své kořeny a její vzpomínky na Vrbici byly velmi živé a vřelé. Dovolím se s Vámi podělit o dárek, který mi paní Eva se svou sestřenicí Helenou Štefanovou dala – předaly mi obraz, na němž jsou dvě fotografie paní Evy se svými blízkými na Vrbici – fotografii s babičkou Teklou příkládám. Její dárek visí v kanceláři starosty a všimne si jej nejedna návštěva.

Paní Eva nás navštívila 23. června 2014, kdy jsme s ní prošli celou obec a mluvili jsme spolu i o plánech, co nás čeká. Velké překvapení pro ni byla píseň od Kamínku v kostele sv. Jiljí. Z písně pro ni byla velmi dojata a velmi ocenila výkon Kamínku.

Jsem si jist, že kdyby viděla náš kostel dnes, určitě by z něj měla radost.

Paní Eva pak vystoupila 13.6.2015 na Vrbecké dědině. Zazněly hity ze Semaforu nebo Montyho čardáš.



Stařenka Tekla Horčíčková s vnoučaty v r. 1949

zleva: Jarmila, Helena, Jan, Blažena,  
Eva, Ludmila

Obě setkání byla velmi pohodová a vzpomínám na ně (a doufám, že nejen já) velmi rád. Velmi rád také vzpomínám na kuriózní domlouvání prvního setkání po telefonu. S ostychem jsem se jí tehdy indiskrétně ptal na její přání a podobu našeho setkání a na tzv. dresscode. Veškerý zbytečný ostych ze mne odpadl, když jsem byl ujistěn, že kraťasy, džíny a kecky, budou to prvé ořechové. Setkání s ní bylo opravdu pohodové a velmi příjemné.

Prosím Vás o tichou vzpomínku na paní Evu.

*Tomáš Bílek – Váš starosta*



Obec Vrbsice a Farnost Vrbsice Vás srdečně zvou na  
**SRAZ RODÁKŮ A PŘÁTEL VRBICE**

Sobota 23. května 2020



## Program:

**10:00** Slavnostní mše svatá se svěcením nového oltáře

**12:00 – 15:00** Otevřené Muzeum, Základní škola,  
Mateřská škola, Centrum volného času

**12:00 – 15:00** Centrum volného času Kalubáček - výstava fotografií  
projektu Od Kaluba po Rajčulu

## Od 15:00 slavnostní program za KD Vrbsice

Program moderuje Zdeněk Truhlář

**15:00 – 17:00** Eager Swingers Petra Varmuži

**17:30-19:30** Blue Cimbal

**Od 20:00** zábava s dechovou hudbou Mistríňanka

[www.vrbice.cz](http://www.vrbice.cz)





# Rekonstrukce kulturního domu

Máme za sebou první etapu rekonstrukce sálu KD Vrbičice. Byla provedena v rekordním čase tak, aby plánované plesy mohly alespoň v provizorních podmínkách proběhnout.

Celková rekonstrukce s přístavbou se ještě nějaký rok potáhne a to z důvodů realizace větší části svépomocí, získávání alespoň drobných dotací na jednotlivé části (Jihomoravský kraj, MAS apod.) a hlavně kvůli minimálnímu omezení komunitního života v obci. Bylo by totiž velmi snadné kulturní dům na rok a půl zavřít, vzít si astronomický úvěr a projekt zrealizovat najednou, ale pak několik let snášet důsledky takového nerozumného jednání. I při dnešním způsobu rekonstrukce k jistým omezením stejně dochází.

Kulturní dům byl vystavěn v šedesátých letech a to z velké části pomocí brigád. Sami účastníci brigád dodnes říkají, že to či ono se dělalo tak a tak. Doba a omezené možnosti občanů těmto způsobům výstavby a údržby obci přála a řekněme si na rovinu, něco na tom bylo. Jednak se podařilo i na malých obcích vybudovat kulturní infrastrukturu, a jednak si lidé toho, co si sami udělali, jinak vážili. Nezmiňuji to, že bych byl zastáncem tehdejších poměrů, ale proto, že zejména sounáležitost lidí s tím, co se v obci vybuďovalo, byla příkladná. Tím spíše je dnes naši povinností se o kulturní dům postarat tak, aby sloužil dalším generacím pro obecní, spolkové i rodinné záležitosti.

Co tedy už s kulturním domem máme za sebou?

- zrekonstruovali jsme rozpadající se přístavek na podloubí, které slouží zejména jako posezení (provedeno svépomocí),
- nové omítky, kompletní výmalba a citlivá restaurace sgrafit mistra Fišara,
- byla kompletně zrekonstruovaná kotelná KD Vrbičice s provozem na štěpku, záložním zdrojem na plyn, včetně výměny veškerých čerpadel (spolufinancováno z dotace MMR),
- komplexní oprava a zateplení střechy KD Vrbičice (spolufinancováno z dotace JMK),
- rekonstrukce kompletní elektroinstalace sálu KD Vrbičice a stropu KD Vrbičice včetně osvětlení (spolufinancováno z dotace JMK).

A co nás čeká?

- dokončení zadní stěny akustickými deskami a výměna interiérových dveří splňující protipožární požadavky (právě realizujeme),
- dostavba WC pro invalidy,
- přestavba kanceláří obecního úřadu na klubovny, místo pro terénního sociálního pracovníka, nový parket v sále a podlaha v přísálí (bude spolufinancováno z dotace MAS), přestavba kanceláře starosty na obřadní místnost,
- přístavba pódia a zateplení celého objektu.

Vše musíme provést tak, aby co nejméně ovlivnily jak spolkové, tak soukromé akce. Pokusíme se také najít vhodný dotační titul, abychom spoluúčast obce snížili.

Uvědomme si také jeden nesporný fakt. Dříve byly požadavky na stavbu, byť charakteru veřejného shromaždiště osob, opravdu minimální. Dnes musíme dodržet požadavky orgánů, které se ke stavbě vyjadřují – budeme tedy muset vyměnit téměř všechny dveře splňující protipožární opatření, přistavět WC pro invalidy, instalovat bezbariérové plošiny, zajistit napojení na HZS a spoustu dalších opatření, které prodraží jak stavbu, tak následný provoz.

Držme si palce, aby se nám naplánované rekonstrukce KD podařily. Odkaz těch, kteří kulturní dům ve svém volném čase vystavěli, musí být zachován a sloužit také dalším generacím. Tím spíše by mělo být nepsanou povinností každého Vrbečáka využívat kulturní dům šetrně a snažit se zejména na velkých akcích zamezit jakémukoliv vandalismu.

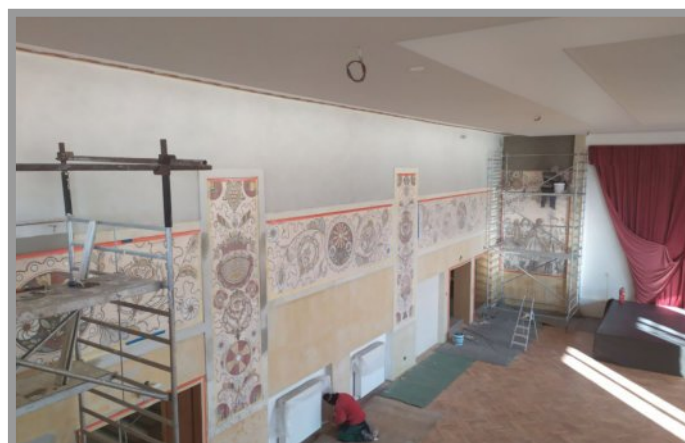
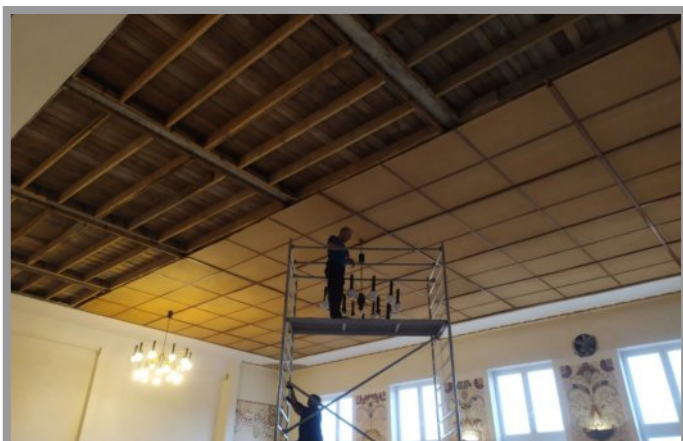
*Tomáš Bílek – Váš starosta*







## Rekonstrukce KD od prosince 2019 do března 2020





# Odkaz mistra Jana Fišara z Bořetic

## Vzpomíná Jaroslav Hasík

Při plánování rekonstrukce sálu kulturního domu kolovaly po obci zprávy, že vezme za své slovácká výzdoba. Doufám, že současný stav potvrdil, že tyto mnohdy cílené dezinformace, byly liché. Jedním ze základních požadavků bylo vymyslet provedení stropu tak, aby vyhovělo protipožárním předpisům, poskytovalo dostatek světla a hlavně korespondovalo se slováckou výzdobou – sgrafita pana mistra Fišara. Návrh provedli architekti Milan a Hana Nytrovi. V březnu jsme se po krojovaném plese pustili do nových omítek a následně výmalbě a restaurování sgrafit. Restaurování provedla firma Jaroslava Hasíka, kterého mistr Fišar také učil. Vzpomínky na něj a na techniku, se kterou se sál dělal, Vám přiblížíme v rozhovoru. Vzpomeneme tak na člověka, který našemu sálu a mnoha domům v okolí vtiskl osobitý ráz.



Fotografie Jana Fišara na náhrobku v Bořeticích

### Jak ses vlastně s mistrem Fišarem potkal?

Byl to můj mistr. Mistroval na učilišti v Hustopečích malíře – byli tam malíři a natěrači, on se specializoval na malíře. Měl dílnu naproti učilišti, dnes je tam panelák. Učil mě ve druhém ročníku. Tehdy tam byli mistři Fišar, Horák a Chalupa – stará garda malířů.

### Jaký to byl člověk?

Byl to strašně hodný chlap, skromný, v životě jsem ho neslyšel křičet, jiní kolikrát řvali jak tuři.

### Sgrafito na Vrbici – jak se to vlastně dělalo?

Ve vrbeckém sále se to dělalo s následujícím postupem. Nové zdivo se našpricovalo a vyjádřilo do úplné roviny latí. Pak si namíchal jednotlivé vrstvy. Na Vrbici byla použita modrá a následně okr. Muselo se použít poctivé hašené vápno, minimálně 3 roky staré, maltu si pak obarvoval pomocí minerálních pigmentů. Natáhl nejdříve plochu modrou a následně plochu okrovou. Už měl zkušenost po jaké době jednotlivé vrstvy natahovat. Pak si namíchal hašené vápno s kapkou fermeže a tím to gletákem přehladil, a tak měl nachystanou plochu. Šablony si dělal



dopředu, tu vypíchal (tzv. pauza), připevnil na stěnu a tamponem přenesl na stěnu. Vše musel dělat rychle, ještě do „živého“ pomocí různých škrabadel vytvořil hotový motiv. Již věděl, co chce modré, co okrové a podle toho provedl škrabání. Vše pak dotvořil barevně a malbami do dnešní podoby. Sgrafito tehdy nebylo v osnovách, ale teorii nám předal.

### Člověk si nemůže všimnout jistých artefaktů doby – pionýr, kombajn...

Většina v té době byla uvědomělých, on nebyl. On nebyl ani soudruh, ani kostelník. Byl to požadavek a mistr Fišar je tam s „úsměvem dal“ a je to určité svědectví té doby. Ale kroje a kostel trefil velmi dobře.

### Byl už v té době uznáván?

Byl to machr. Jedna historka – Franta Čačík z Vrbice si udělal v předzahrádce kovové zábradlíčko, říkalo se tomu Brusel. Mohl jsem to malovat já, ale mistr Fišar to musel bezpodmínečně navrhnout. Přitom na tom nic nebylo, ale mistr Fišar byl mistr Fišar.





## Skautské novinky

V zimě probíhaly naše schůzky převážně uvnitř, a tak jsme měli možnost zaměřit se na skautskou teorii, šifry, uzly apod. Velkou akcí před vánoční pauzou bylo roznášení betlémského světla. Děti se zapojily v hojném počtu, svíčky i lucerny byly připravené, ale bohužel nám nepřálo počasí. Děti s větrem bojovaly udatně a ze všech sil se snažily, aby přinesly světlo všem, co o něj měli zájem.

V únoru jsme se zapojili do organizace skautského karnevalu v Čejkovicích.



Od nového roku jsme se se skauty pustili do přípravy na složení slibu a s tím spojenou výpravu. Všem to šlo dobře, i s rozdělováním ohně



se nakonec zdárně poprali. Když už jsme měli téměř sbalené krosny a chystali se vyrazit na zmíněnou výpravu, Junák - český skaut pozastavil až do odvolání veškerou běžnou činnost kvůli pandemii koronaviru. Nyní tedy chráníme své zdraví a skautskou ideu podporujeme například tím, že co nejvíce zůstáváme doma a chráníme sebe i své okolí. Dospělí skauti se po celé republice také zapojují do různých dobrovolnických akcí. Pevně věříme, že se co nejdříve opět sejdem ve skautské klubovně.

*za vrbecké skauty manželé Kosovi*

## FK Vrbsice 1959

### Muži:

Po nevydařené podzimní části byli kluci odhodláni napravit reputaci. Začátek přípravy byl stanoven na konec ledna, tradičně v tělocvičně v Hustopečích. Po té se hráči 2x v týdnu scházeli na trénincích, jenom změnili prostředí. Začali chodit do Kobylí na nové školní hřiště, kde je i osvětlení. Účast na trénincích byla celkem dobrá a všechno se mělo ukázat na hřišti při mistrovských zápasech. Domluveno bylo pět přípravných zápasů, ale odehrál se pouze jeden. Z důvodu vyhlášení nouzového stavu v celé ČR byla veškerá aktivita od 12. 3. zrušena, mistrovské zápasy byly prozatím odloženy. Na jak dlouho, to zatím nikdo netuší. Tak doufejme, že se vše brzy vrátí do normálu.

*Milan Herůfek*



### Přátelské zápasy:

**Vrbsice - Starovice 0 : 3**



## KERAMIKA

Keramika je jedním z nejdéle používaných materiálů lidstva vůbec. Nejstarší výrobky pocházejí z doby asi 10 000 let př.n.l. Přestavte si, jak to tehdy asi vypadalo. Co se zdroje potravy týče, lidé neměli zrovna na výběr. Lovili, rybařili a sbírali. Ohledně bydlení se žádný extra humbuk nenadělal a s oblečením to taky nebylo nijak slavné. Koničky jako takové zřejmě neexistovaly, jestliže nebyly zároveň činností užitečnou a napomáhající k přežití. A tím se dostávám ke keramice. Čím to, že dnes, kdy už nám shánění potravy nezabírá většinu života, na oděvy i bydlení máme specializované experty, sortiment materiálů na výrobu (nejen) nádobí se značně rozrostl, a můžeme se tak věnovat takřka čemukoliv, nás stále baví plácát se v hlíně? Jak si tisíce let stará technika tvorby hliněných výrobků zachovala takovou popularitu?

jedna holčička vytvořila „někoho, jak skáče do bazénu“. Je to dílo poněkud abstraktní, avšak za mě naprosto bezkonkurenční. Naši dospělí už jsou profíci a jedou jak výrobní linka. S obdivuhodnou precizností, zapálením a smyslem pro detail vytvářejí nádherné věci.



To však neznamená, že pokud v tomto ohledu nemáte žádné, nebo jen minimální zkušenosti, nemůžete se k nám přidat. Letos už kurz pomalu končí, ale příští rok se těšíme zas. Tak buďte zdraví a přijďte to taky někdy zkusit.

*Celestýna Sedláčková*



V dnešní době keramika není jen obdivuhodným řemeslem, ale pro mnohé také milovaným koníčkem a odpočinkovou činností. Za finálními výrobky, vyjímajícími se parádně na policičce či zahradě, se skrývá minimálně dvoutýdenní proces výroby. Práce s hlínou vyžaduje tři věci: trpělivost, nemít problém se trochu ušpinit a nadšení. Myslím, že se v tom může najít každý. Možností je nespočet. Kreativité se meze nekladou.

U nás na Vrbici vznikaly letos ve výtvarné dílně věci od prostých zapichovátek do kvítka, přes květináče až po téměř umělecká sochařská díla. S dětmi jsme uplácali spoustu záležitostí většinou se zvířecími motivy. Skupina rodičů s dětmi se pustila do možného i nemožného, kdy například





## Mužáci z Vrbiče

Rok 2019 pro nás nebyl úplně nejniplodnější co do počtu vystoupení, ale v listopadu jsme si spravili chuť na tradičním svatomartinském zpívání na Púrýnkách, na které nás bílovští každoročně neúnavně zvou. Počasí jim tentokrát vyšlo, v minulých ročnících nás nemile překvapil studený vítr a ne jeden z nás se přistihl, že závidíme belegradákům jejich teplé beranice. Možná by stálo za to prosondovat, co naši stařečci v zimních časech nosili, že bychom se pro podobná chladná vystoupení vyzbrojili teplejšími stylovými pokrývkami našich lysin (tedy u některých jedinců). Další návrh na změnu součástí kroje by mohly být výšivky prsou, resp. cesty, které vyšly šikovně vrbecké tetičky - tímto jim patří velký dík za jejich trpělivost a ochotu. No a když už jsem u děkování, nesmím zapomenout i na starostu Tomáše, který nám pravidelně každý rok pomáhá se získáním dotací z JMK, bez nichž bychom neměli šanci organizovat tradiční Vrbeckou dědinu. Stejně tak si ceníme skvělé spolupráce s celým obecním úřadem.

Konec roku byl nejen pro mužáky netradiční v tom, že díky usilovným opravám našeho kostela, které se souběžně určitou dobu kryly s rekonstrukcí stropu a elektrorozvodů v kulturním domě, nebylo možné sloužit mše

o svátcích vánočních, a tudíž neměla kde zaznít tradiční Rybova mše vánoční, v jehož pěvecké části tělesa figurují kromě jiných i mužáci. A kromě toho si před adventem nepípl ani Kamínek. Také samozřejmě neproběhl v kostele ani v kulturním domě svátek sv. Štěpána, kde by mužáci zcela jistě stříhli pár koled a svou přítomností mohli podpořit místní chasu - o to víc se na tyto svátky budeme těšit letos, v nově opraveném kostele.

Co nám ale pozvedlo náladu, tak v prosinci odvysílaný a teď v březnu reprízovaný pořad na rádiu Český rozhlas Brno „Na pěknou notečku“, kterou moderoval náš kamarád Jenda Kosík. On je totiž externím redaktorem tohoto programu, v němž představuje lidové písničky z Moravy, ať už v podání folklórních stálic, nebo současných souborů a zpěváků z regionů. Jenda mluvil o Vrbiči velice poutavě, mnohé informace čerpal z našich zdrojů a také si dovilil i vlastní hodnocení. Vše prokládal písničkami z druhého CD Mužáků z Vrbiče „Od Bílovic vrbečtí na hody jedů“. Pokud by si chtěl někdo tento pořad poslechnout, dá se dohledat v archivu brněnského rozhlasu ze dne 11. 12. 2019. Popřípadě zájemcům pošlu přímo odkaz, stačí se ozvat.

*Luděk Petrášek*

## Meteostanice Vrbiče

	2017				2018				2019			
	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]	srážky [mm]	prům. teplota [°C]	max. teplota [°C / datum]	min. teplota [°C / datum]
leden	7	-4,9	5,1 / 13.1.	-18,3 / 7.1.	34	2,2	13,3 / 29.1.	-4,6 / 22.1.	36	0,6	9,6 / 17.1.	-9 / 23.1.
únor	29	1,68	12 / 23.2.	-5,2 / 9.2.	13	-1,8	5,1 / 19.2.	-12,7 / 28.2.	22	3,5	18,8 / 28.2.	-6 / 23.2.
březen	31	6,04	21,8 / 29.3.	-0,1 / 14.3.	14	2,7	15,6 / 13.3.	-12,9 / 1.3.	19	7,8	21,5 / 31.3.	-1,9 / 21.3.
duben	48	9,15	24,1 / 2.4.	-2,0 / 20.4.	22	15,3	29,1 / 29.4.	0,6 / 2.4.	27	12	27 / 26.4.	2,6 / 13.4.
květen	37	16,1	33,2 / 30.5.	-0,3 / 10.5.	76	18,8	31,1 / 31.5.	9,6 / 1.5.	141	12,7	26,5 / 26.5.	1 / 7.5.
červen	46	24,4	34,1 / 22.6.	7,5 / 8.6.	37	20,9	34,1 / 21.6.	7,1 / 23.6.	32	23,3	34 / 26.6.	13,5 / 9.6.
červenec	79	21,4	35,6 / 31.7.	9,7 / 14.7.	66	22,5	34,3 / 30.7.	7,6 / 2.7.	33	21,6	36,5 / 1.7.	10,1 / 11.7.
srpen	20	22,4	38 / 3.8.	8,5 / 22.8.	19	24,4	36,1 / 20.8.	9,3 / 27.8.	63	22,2	33,8 / 10.8.	10,5 / 15.8.
září	69	14,3	27 / 14.9.	6,4 / 18.9.	120	17,7	30,9 / 13.9.	1,3 / 26.9.	54	16,3	31,5 / 1.9.	3,5 / 20.9.
říjen	55	10,8	22,5 / 15.10.	1,3 / 31.10.	14	13,1	23,6 / 11.10.	3,3 / 24.10.	49	13,1	24,5 / 24.10.	0,3 / 31.10.
listopad	24	4,8	14,6 / 2.11.	-1,8 / 15.11.	15	6,2	19,1 / 2.11.	-5,1 / 29.11.	57	7,5	17,8 / 3.11.	-2 / 30.11.
prosinec	34	1,6	12,5 / 12.12.	-8,1 / 2.12.	33	4,9	11,4 / 4.12.	-4,6 / 01.12.	33	2,7	12,6 / 18.12.	-5 / 31.12.
srážky/rok	479				463				566			



# Vinaři Vrbice



## Douška na zdraví

Původně měl tento článek být o tom, kolik bylo vzorků na výstavě vín, kdo vyhrál jakého šampiona a kdo měl nejlepší kolekci. Měl obsahovat poděkování vinařům za dodané vzorky i vám, návštěvníkům každoroční výstavy vín za dlouhotrvající podporu. Situace tomu chtěla, že letos se nad pohárkem vína při této krásné příležitosti zkrátka potkat nemůžeme.

Těšila jsem se také, že vás budu informovat o tom,

že v rámci Z kopca do kopca chystáme letos na pátek ještě doprovodný program, jehož cílem je vzdělávání publika v oblasti kultury pití vína. V době, kdy píšu tento článek, ale ještě není jisté ani to, jestli se tato akce vůbec uskuteční, a pokud ano, v jakém termínu.

A tak mi nezbývá, než jen popřát nám, aby se vše v dobré obrátilo, a pozvednout sklenici vína na zdraví nás všech.

## ... protože sdílení nás posouvá kupředu

Spolek Vinaři Vrbice i v prvním čtvrtletí tohoto roku uspořádal pro své řádné i přidružené členy dvě vzdělávací akce. Jedna z nich se uskutečnila v prostorách ZŠ Vrbice, které tímto velmi děkujeme za poskytnutí zázemí. Přednášky Kyslík ve víně doc. Mojmíra Baroně se zúčastnilo více než 20 posluchačů, členy spolku doplnili i další zájemci z řad veřejnosti.



Druhá akce byla akcí výjezdní a konala se ve vinařství Vinselekt Michlovský v Rakvicích. Tady měli účastníci jedinečnou možnost udělat si představu o vlivu různých sudů typu barrique na víno. Vinaři dostali k ochutnání šest vzorků od tří bílých odrůd (Chardonnay, Sauvignon a Ryzlink vlašský), které zrály v šesti různých druzích sudů.

V každém oboru platí, že kvalitní informace jsou základem, je třeba je však aplikovat v praxi. Věřím, že z obou těchto akcí si naši vinaři odnesli důležité poznatky, a je jen na nich, jak je využijí.

*za Vinaře Vrbice Lenka Machovská*

	Přespolní běh	1. díl tajenky	Otisk ze sazby	Zbraň kordisty	Pobídka	Ukazovací zájmeno (ono)	Český spisovatel		Český letecký modelář	Vybizeti	Sídlo v Nigérii	Iniciály chorvat. básníka Krnjičeviče	Klub atletů (zkr.)	Přesně		Dobrá vlastnost	Král zvířat	Fotbalista Slavie Praha	Zdaňovat
Napodobatí hlas kvočny								Dnešního dne							Ticho				
Lov ryb								Batoň Okolo							Bulharská platidla Potom				
Slovensky „ostře“						Malý akát Jednotky aktivty						Obyvatel Opavy Zábava							
Pivovar- nická surovina					Provést snožení Brázda (nář.)						Opevněné sídlo Inic. spis. Klmy						Záporka Značka cizích aut		
	Olymp. hry Restau- race pro motoristy			Století Slován (básn.)						Arabský stát					Zkratka satelitu Ohrazení				
Masa- rykova univerzita			Situace Česky hokejista					SPZ Karviné		Popravčí					Polyetylen Praž. kan. a vodní toky			2. díl tajenky	Švagrová (nářeč.)
Oplakat													Místo, kde se šermuje						
Auta s označ. TIR																			
Jméno severských králů					Dojnice	Který												Sbohem Rumunské sídlo	
Obyvatel Récie				Kilojoule Hypnotic- ký slav			Osobní zájmeno		Postava	2 velitelé kozáků	Baltické moře	Mužské jméno	Zn. bulh. cigaret Karetní hláška			Německy „den“ Kry			
Snižená nota E			Tramvaj (slang.) Územní jednotka						Odborová organi- zace						Objemová míra Sady				
Kamna (množ. č.)								Posvě cené Papoušek							Ohni Vyhružka				
Týkající se toku tetřeva							Austral. vačnatec Vyrobcé zápalek						Kočovník Koupací nádobý						
	Ostny Vzácnost					Sobota (u Židů) Lopatáči						Poučky Přibuzné						Ruský souhlas Část tis- tého střeva	
Zásek na mýln. kameni				Hltavě pít Nevelký						Zde Bečka					Otázka 1. pádu Město na Ohři				Náčrty
Stromový porost				Přístavní hráze Nemotora				Jméno Vránové Rozklá dají se							Potáč Laponec				
Basový iniciály			Požívatina Kilogram					Sáhnutí (množ. č.) Jm. Ada- movské							Pod- bradek Krajan				
Ne						Znamení (množ. č.) Mající hrany							Pohoří na Balkáně Poutová atrakce						
Očividný					Zemina Mužské jméno							Úder nohou Srbská čepice							
Slovensky „tělo“				Pracovati s pluhem Jinak zvaný						Hl. město Dánska Rytmičké celky							Celní kód Libye Opojen alkoholem		
	Skinhead	Vadnouti Naplněná								Oděv soudců Rostlinné vlákno					Osobní zájmeno Protiva				Sekans (značka)
Světový pohár (zkr.)		Jméno Czakové Norské sídlo							Vycpá- kový materiál Italský „tri“						Kopie Římská bohyňné úrody				
Tělocvič. nářadí							Milostné toužit Značka astatu								Primát Značka selenu				
Rostlina oman (botan.)					Označení živoč. lepenky							Ospalý člověk							
Nanesená vrstva					Látky užívané k narkóze								Náš						Pomůcka: Aun, colon, Eket, koir, LY, SSK, Tag, Titu.



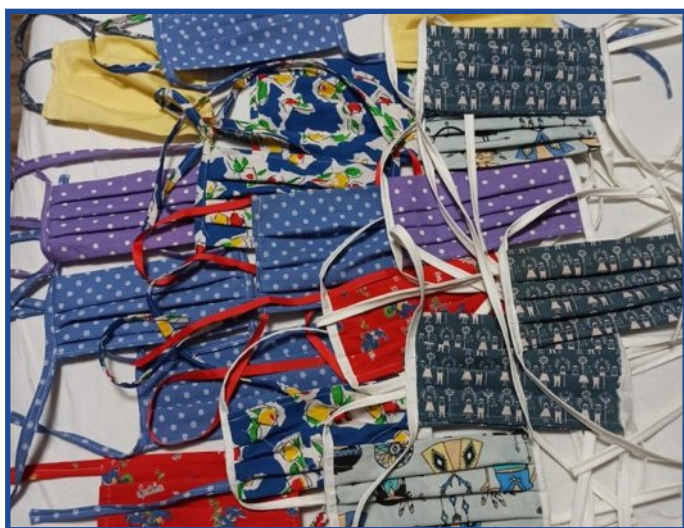
# Mateřské centrum Kalubáček

Rok 2020 jsme začali úspěšně, scházeli jsme se v hojném počtu, někdy to dokonce vypadalo tak, že se na CVČ ani nevejdeme. V únoru jsme se dali do třídění a úklidu hraček. Postupně také nové hračky dokupujeme. Díky vedení obce se prostory Kalubáčku také v brzké době budou pyšnit novými regály na hračky, za což patří velký dík.

Plánů jsme na jaro měli hodně, bohužel současná situace nás nutí být bez sociálního kontaktu.

Zrovna teď, když píšete tento článek, počasí vybízí k procházkám a hrám na dětském hřišti. Nechci, ale psát o tom, co dělat nemůžeme, ale o tom, co teď děláme nebo dělat můžeme.

Chtěla bych strašně moc poděkovat všem maminkám, které v době, kdy jejich děti spí, sedají k šicím strojům a šijí roušky. Nejen pro sebe a svou rodinu, ale i pro své známé, sousedy, zkrátka pro ty, kteří je potřebují a nejsou schopni si je sami ušít. Poděkování patří také těm maminkám, které i když šít neumí nebo se jim to z jakéhokoliv důvodu nedaří, darovaly látky, šňůrky a gumičky na výrobu roušek. Cenná je pomoc i s žehlením a střiháním. Každá taková pomoc se cení. V těchto nelehkých chvílích se maminky i na dálku semkly, pomáhají si, vyměňují si střihy a nápady, jak co nejrychleji a nejjednodušeji ušít roušky. Určitě můžu poděkovat za paní prodavačky z Jednoty i Enapa, které jsou jim za takto vyrobené roušky zajisté vděčné.



Bydlení na vesnici má několik výhod. V současné době je podle mě jednou z největších výhod dvorek a zahrada. Děti se za příznivého počasí

na dvoře vyhraji s houpačkou, skluzavkou nebo pískovištěm. Ale co když už je ani toto nebaví nebo je venku nevlídno? Mám tady pro vás pár tipů, co s malými dětmi dělat.

- **Vyrobte senzory box:** rozvíjí motoriku, smysly dítěte, ale také udělá spoustu radosti. Použijte písek, mouku, mák. Co doma máte, dejte do velké krabice a nechejte dítě hrabat, objevovat, přesýpat a radovat se.
- **Vyrobte senzory koberec:** rozvíjí motoriku dítěte. Dítě vnímá různé povrchy a bystří smysly. Pokud použijete vhodné materiály a budou dobře přidělané, může ho zkoumat už i miminko na bříšku. Děti po něm mohou chodit a cvičit si nožičky. Lze použít obyčejnou rohožku, na kterou můžete přilepit tavnou pistolí provázky, houbičky, kamínky.
- **Domácí práce:** Nebojte se nechat děti pomáhat, určitě se tím zabaví a něco nového se od vás naučí. Děti mohou míchat, válet, vykrajovat, škrabat, klidně i krájet. Děti také rády vysávají a utírají prach. Dejte jim vlhký hadřík a nechte je pracovat. Důvěřujte jim a nebojte se. Děti se totiž určitě bát nebudou ☺.
- **Práce na zahradě:** zasaďte si zeleninu a bylinky, určitě budou mít radost z toho, jak jim vše roste. Můžete společně trhat trávu, hrabat záhony, přesazovat kytky... aktivit na zahradě je opravdu hodně.
- **Malování, kreslení, lepení:** tempéry, vodovky, prstové barvy, pastelky, fixy, razítka, křídly. S tím vším se může dítě zabavit. Malovat se nemusí jen na papír, ale třeba i na kameny. Můžou tvořit rukama, barvy rozfoukávat nebo obtiskovat. Děti určitě potěší i výroba domácích razítek. Dejte se do lepení, vystřihávejte z letáků a pak tvořte různé obrazy, které lze ještě domalovat. Malovat můžete i do mouky nebo písku. A pamatujte, že čím menší dítě, tím větší by mělo mít papír na malování.
- **Třídění:** Vyberte různé druhy barevných věcí, různé velikosti a materiály. Třídění rozvíjí mozek. Můžete vzít třeba i velké a malé knoflíky, kostky, cokoli a dát dvě misky. Ukažte, že do jedné má dát malé do druhé velké. Větší dítě může mít korálky a pinzetu.





- *Sebeobsluha:* Učte děti pořádku, uklízení hraček, oblékání, smrkání, chování na nočník.

Berte nouzový stav jako výhodu. Věnujte se věcem, na které není obvykle čas, povídejte si, čtěte, nemusíte nikam spěchat ani se za ničím honit.

I přes můj optimismus doufám, že situace se co nejdříve uklidní a my se společně vydáme na procházku nebo na dětské hřiště.

za Mateřské centrum Kalubáček

Klára Beranová

## Co děti zvládnou



## ve svém věku?





# Mateřská škola



## MLUVÍ VAŠE DÍTĚ SPRÁVNĚ?

Záleží na tom, jak staré dítě pozorujeme a taky jakou oblast řeči hodnotíme. Přestože se ve školce věnujeme dětem, které se už s námi většinou dorozumívají slovy a větami, stojí za zmínku „řeč“ batolat.

Jsou to děti, které ještě nechodí do školky a jsou doma s maminkou. Většinou právě ona rozumí, co se jí její ratolest snaží říct. A snaží se jej zahrnout tím nejlepším. Neplatí tu však, že nejjednodušší je nejlepší.

Když nezačnete např. včas s příkrmy na lžičce, (ale pozor, ne oblíbenými kapsičkami nebo z flaštičky), dítě se neučí kousat, žvýkat, ale ani správně polykat. Výsledek? Neumí dát jazyk do stran, má volný čelistní kloub. A pak se může stát mluvení nepřekonatelný problém.

Dvouletému dítěti se tak nebojte dát třeba kousek tužšího masa nebo chleba. Žvýkáním posílí potřebná místa.

### Jak urychlit mluvení batolat

- Na dítě hodně mluvejte, nepoužívejte zdobnělny a patvary ani třetí osobu. Důležité je, aby dítě mělo správný řečový vzor.
- Zpívejte mu. Nevadí, že z vás pěvecká SuperStar nikdy nebude, dítěti vůbec nevadí, že zpíváte falešně. Důležitý je kontakt s vámi.
- Prohlížejte s ním knížky a čtěte si. Zkuste jej zaujmout obrázky a přitom mu sdělovat nové informace.
- Když s děťátkem mluvíte, vypínejte rádio či televizi, aby nebylo rozptylováno dalšími zvuky.



Mezi třetím a šestým rokem by si děti měly osvojit správnou výslovnost hlásek, skladbu slov do vět a umění povyprávět děj nebo vlastní zážitky.

Neznamená to však, že pokud děti v tomto věkovém rozmezí ještě nezvládají některé hlásky, musí jít samozřejmě o nějakou vadu. Děti se učí postupně a některá písmenka jim „dozrávají“ později. Pokud někdo v tomto „dozrávání“ pokulhává, věnujeme se mu ve školce při logopedických chvílkách. Správná výslovnost hlásek je ovšem třeba utvrzovat především doma, při každodenních činnostech. Jak můžete podpořit správnou řeč dítěte? Láskou, vstřícností, trpělivostí, dobrou náladou. Pokud plníte i nějaká logopedická cvičení, ať je to zábava. Cvičení by mělo probíhat několikrát denně, dítě by se nemělo přetěžovat a znechucovat hodinovými lekci, stačí krátké procvičení. **Za chyby dítě nekárejte, ale jemně opravte.** Správná výslovnost se musí postupně zautomatizovat, aby ji dítě nepoužívalo pouze v procvičovaných slovech, ale všude, kam patří. Pomocníkem v zafixování správné výslovnosti jsou pochvaly.

Druhým aspektem správného vyjadřování je slovní zásoba a kultura projevu. Zní to možná příliš naučně, ale jednoduše řečeno jde o to, co a jak dítě říká. Děti se učí především nápodobou. Nemohu po dítěti chtít, aby zdravilo, když sama nezdravím. Nemohu na dítě křičet, aby bylo zticha. Aby nepoužívalo sprostá slova, když je denně slyší. Neduhem dnešní doby je hrubý slovník nejen školáků a mládeže, ale i leckterých dospěláků. A protože se děti učí opakováním, budou opakovat vše. Pokud se budeme jejich snaze vyslovit neslušné slovo chichotat, dítě se nám bude chtít zavděčit a bude ho opakovat dál a dál. A navíc to vyhodnotí jako zábavu, o kterou se přirozeně bude chtít podělit s kamarády ve školce. Nezapomínejme, že český jazyk patří k našemu kulturnímu dědictví. Stejně jako třeba pohádky, které nám pomáhají jej uchovávat. Proto čtěme dětem, čtěme si i my.

podle odborné literatury zpracovala  
Hana Sedláčková, učitelka MŠ



## Naše cesta programem “Skutečně zdravá škola”

Do programu Skutečně zdravá škola jsme se zapojili minulý rok. Výchova ke zdraví a ke zdravému životnímu stylu se stala jednou z prioritních oblastí našich vzdělávacích záměrů. Jídlo tvoří základ našeho života a naší budoucnosti. Děti zapojením školy do programu získají nejen povědomí o kultuře zdravého stravování, ale i o původu surovin, o jejich cestě na náš stůl, o nutnosti vyvinout nějaké úsilí, abychom něco získali.



Naše aktivity začaly vybudováním bylinkové zahrádky, děti jsme zapojili do výsadby, ale i do okopávání. Děti poznávaly život na zahradě do hloubky – pozorovaly drobné živočichy, ptáčky, kteří hnízdili v našich budkách a poznávaly bylinky. Bylinky pak použily na vaření čaje. Už v těchto začátcích jsme zjistili, jak tyto činnosti děti baví. Na realizaci SZŠ se musí podílet celá škola. Na něčem se podílí školní jídelna, další část realizují pedagogové s dětmi a v neposlední řadě podpora rodičů a zřizovatele.



Vaření a pečení s dětmi patří do programu MŠ již dlouhá léta, pokrmy se připravují k danému tématu, období. I pro tyto účely máme u každé třídy vybavené kuchyňky. Prostřednictvím dětí tak můžeme působit i na rodiče a ovlivnit jejich přístupy a zažité stereotypy. S dětmi chodíme do pekárny, do vinařství, do zemědělského družstva na chov telátek a selátek, aby si děti samy udělaly názor na to, co se jim zdá lepší.

Mnoho dětí má možnost vidět chov domácích zvířat u svých prarodičů, kteří stále chovají slepičky, husy, kachny či prasátka. Vidí, kolik práce dá péče o něco živého, a že za dobře odvedenou práci pak mohou mít užitek. Dnes bychom chtěli mít všechno bez práce, hned, nejlépe navzdory ročnímu období.



Péče o prostředí, kde můžeme tyto aktivity provozovat, je nezbytná. Bez zdravého životního prostředí, bez čisté přírody výše uvedeného nedosáhneme. A zde přichází na řadu další kritérium SZŠ - úklidové prostředky a odpady. Naučit se změnit to, co léta používáme.

Za podpory zřizovatele používáme ve školce ekologické prostředky, prostředky na úklid, na praní i tekutá mýdla. Děti vedeme ke třídění odpadu. V naší školce máme štěstí, že v tomto táhneme za jeden provaz. Paní kuchařky svou prací a zapojením do našich aktivit podpoří nás, a my se zase snažíme být dobrými strávníky. Probouzíme v dětech lásku k prostředí, kde žijeme, ke všemu živému, k jídlu, k rituálu stolování, k vědomí, že jíme i očima. Důležitá je chuť tuto cestu hledat.

*Markéta Svrčková, vedoucí ŠJ*



# Základní škola



## Nebezpečí na síti

Bezpečný pohyb na internetu je v posledních dnech a týdnech hodně zmiňované téma.

Do nejrizikovější skupiny uživatelů patří především děti a dospívající, kteří ve svém věku nejsou schopni dosah svých činů domyslet.

To, co na internet zveřejníme, bohužel nejde vzít zpět. Je to jako kdybychom v restauraci po zaplacení, nechali na stole ležet naše rodinné fotografie, adresu či kreditní kartu s PINem. Kdokoliv další u tohoto stolu, by měl k našim osobním informacím volný přístup a mohl by je využít ve svůj prospěch. Velmi důležité tedy je, znemožnit potenciálnímu útočníkovi jakýkoliv přístup k našim údajům, fotografiím a poloze, ve které se nacházíme. Nikdy totiž nevíme, kdo je na druhé straně, s kým máme tu čest.

Jak ale naučit děti, aby se chovaly ve virtuálním světě zodpovědně? Jednoduše. My jako rodiče či učitelé, bychom měli děti naučit, jak se na internetu chovat. Tak jako je od malička učíme

přecházet přes silnici nebo zdravít starší osoby, je důležité je reálně informovat o všech hrozbách, se kterými se mohou na síti setkat. Dále je nezbytně nutné, abychom jejich dění sledovali a kontrovali, např. tím, že si zjistíme maximum informací o používaných aplikacích, regulujeme do nich přístup a nahodile také procházíme stránky, které děti navštívily. Komunikace mezi dítětem a rodičem by měla být v tomto směru naprosto otevřená. Děti by se neměly bát svěřit svým rodičům, jak v pozitivních, tak zejména negativních situacích, které by dítě mohly přímo ohrožovat (vydírání).

Je třeba si uvědomit, že dnešní děti jsou novou generací. Generací, která nezná off-line stav, na rozdíl od nás, kteří jsme bez internetu vyrůstali. Pomáhejme si proto navzájem objevovat výhody virtuality, učme se společně s dětmi novým věcem, ale vždy s ohledem na vlastní bezpečí.

*Michaela Kostihová, vyučující 3. ročníku*

## Jak se pohybovat bezpečně na internetu?

**Neregistruj se nikam, kde není uvedeno, jak s tvými daty budou zacházet** - mohlo by se ti stát, že se tvé údaje potom ocitnou někde na internetu a budou přístupné všem.

Na veřejných fórech, diskuzích apod. **sděluj minimum informací o sobě** - žádné adresy, data narození, telefonní čísla a tak podobně, nemáš tušení, kdo všechno se tam pohybuje.

**I tvá fotka je tvůj osobní údaj** - rozmysli si tedy, zda všichni potřebují vědět, jak vypadáš.

Chraň svou digitální identitu - **odhlašuj se, používej silná hesla, přemýšlej nad tím, co kam píšeš.**

**Mysli i na ostatní** - svým jednáním tvoříš nejen svou digitální stopu - přemýšlej, než nasdílíš něco o někom jiném.

**Kontroluj svou digitální stopu** - pamatuj, že je vždy lepší vědět, co o tobě mohou ostatní na internetu zjistit, abys pak nebyl/a překvapený/á.

## ČESKÝ JAZYK V 5. ROČNÍKU - podmiňovací způsob

**Co bys dělala, kdybys byla neviditelná?**

Kdybychom byli neviditelní, tak bychom měli výhodu ve schovávaně. Šli bychom zadarmo na koncerty, mohli bychom vystoupit na podium. Šli bychom do drahých hotelů a letěli bychom letadlem jako černí pasažéři. Jeli bychom do zámků, hradů a třeba i za královnou a měli bychom krásné šaty (ale ty by nikdo neviděl).

*Magdalena Grégrová, Daniela Jiroušková, Hana Varmužová*



### Co bys dělal, kdybys uměl čarovat?

Vyčaroval bych všem hodným lidem zdraví. Vyčaroval bych si zlaté BUGATTI SHIRON, krásnou zahradu.

Uměl bych ovládat svět. Vyčaroval bych si i dům se špičkovou technologií, hodně peněz a taky bych chudým lidem vyčaroval dům.

*Matěj Grégr, Jan Berta*

### Co bys dělal, kdybys byl prezidentem republiky?

Začal bych navrhopvat nové zákony a vynalez bych více elektromobilů. Zakázal bych vypouštět chemikálie do vody. Opravil bych všechny silnice a dálnice, aby nebylo tolik havárek. Zavřel bych všechny jaderné elektrárny. Zvýšil bych výplaty všem lidem, kteří je mají malé.

*Martin Vajbar, Jan Berta*

### Co bys dělala, kdybys přes noc vyhrála milion?

Nakupovali bychom oblečení a hračky. Dali bychom nějaké peníze na charitu. Koupili bychom si krásný dům. Jeli bychom na drahou dovolenou. Zaplatili bychom si cestu kolem světa a koupili bychom si krásné šaty.

*Sára Horáková, Adriana Střeštíková*

### Co bys dělal, kdybys byl ředitelem školy?

Zvýšil bych plat. Dal bych více hodin tělocviku a informatiky. Zvětšil bych vánoční prázdniny. Zmenšil bych počet referátů. Dal bych povinný alespoň jeden kroužek. Udělal bych školu až do 9. ročníku.

*Šimon Salajka, Michal Bílek*

## Nácvik polonézy trochu jinak

Oprava sálu v kulturním domě nabourala i letošní nácvik polonézy. V září loňského roku jsme museli začít přemýšlet, kde trénovat. Tělocvična ve škole je malá, na hřišti vedle školy bude v lednu zima. Pořád jsme žili v naději, že do ledna bude vše hotovo a my budeme nacvičovat jako vždycky. Jenže s blížícím se termínem plesu bylo všechno jinak. Záchranou pro nás byl sál v Bořeticích a ochota pana starosty Petráska, který nám umožnil nacvičovat dvakrát týdně u nich v kulturním domě. Jenže vyvstal další problém, jak do Bořetic dostat děti. I tady se našlo řešení a ochota dalších dobrých lidí. Náš pan starosta Tomáš Bílek společně s panem Davidem Střeštíkem nás vždy s úsměvem a dobrou

náladou naložili do auta a vozili společně s paní učitelkou Petráskovou a Horákovou (i ony byly se svými auty součástí konvoje) do sálu, který se nejvíce podobal tomu našemu vrbeckému.

A tak jsme po čtyřech týdnech pilného nácviku s nadšením a dobrým pocitem, že jsme to zase zvládli, polonézu na Rodičovském plese zatančili. A byla nádherná, jako každý rok.

Znovu jsme dokázali všem pochybovačům a nevěřícím, že když se chce, tak všechno jde. Aneb kde je vůle, tam je cesta.

Ještě jednou děkuji všem, kteří nám pomáhali a věřili, že to zvládneme.

*Renata Horáková, ředitelka školy*





## Chemicko fyzikální pokusy

V měsíci únoru nás po roce opět navštívili žáci a učitelé z 2. stupně ZŠ Kobyly. Pro naše žáky si připravili ukázkou pokusů z oblasti chemie a fyziky. Děti tak měly možnost se seznámit s tím, jak v praxi fungují různé chemické a fyzikální zákony. Viděly např. jak se pomocí chemikálií obarví voda, jak se dá vyrobit „sníh“ a nejvíce je zaujala výroba rakety. Některé z pokusů si mohly i samy vyzkoušet. U dětí je tato akce velmi oblíbená, proto ji pořádáme každoročně. Pro paní učitelky je zase potěšující, když vidí, jak se na druhém stupni daří bývalým žákům naší vrbecké školy.

*Petra Čejková, vyučující 1. ročníku*



## Vyučování v maskách

V pátek 28. února proběhlo v naší škole vyučování v maskách. Celý den probíhal jako každý jiný den, jen s tím rozdílem, že v lavicích neseděl Honzík s Maruškou ale kovboj s princeznou. Některé děti si daly na maskách opravdu záležet a byly k nepoznání. Celý den se učilo jako obvykle, ale čtvrtou hodinu jsme se všichni sešli v tělocvičně, kde se nejdříve všechny masky představily. Potom byly připravené soutěže a nakonec všemi oblíbená diskotéka. Do masopustního reje se zapojily všechny děti i paní učitelky a zpríjemnily si tak jedno páteční dopoledne. Jsem velmi ráda za pozitivní přístup od dětí i rodičů ke každé akci, kterou ve škole pro děti chystáme.

*Lucie Grégrová, vychovatelka ŠD*

### Postřehy dětí

Já jsem šla v pátek za bílou paní. Nejvíce se mi líbilo, jak jsme měli diskotéku. Ještě byla dobrá hra na sochy, ve které jsem vyhrála. Nikomu se nepodařilo rozesmát mě.

*Aneta Režná – 1. třída*

Byl jsem za námořníka. Líbilo se mi, jak jsme hráli v tělocvičně hry a jak jsme tancovali Makarenu. Za masku se mi nejvíce líbil Kuba Hublík, který byl kostlivec a Šimon Salajka za vězně.

*Matyáš Jungmann – 1. třída*

My jsme se normálně učili, ale všichni jsme byli v maskách. Já jsem byla kočička. Nejvíce mě bavila diskotéka. Tancovali jsme s holkami ze třídy. Vyhrála jsem soutěž s Viktorkou Nahodilovou. Vydržely jsme držet míček na čele až do konce písničky. Za masku se mi nejvíce líbila Viktorka Neubergerová, která byla za baletku.

*Gabriela Grégrová – 1. třída*

Já jsem byla baletka. Mamka mě ráno učesala a namalovala. Líbilo se mi, jak jsme se v tělocvičně nejdříve všichni představovali. Trochu jsem se toho bála, ale zvládla jsem to. Potom jsme hráli různé hry a soutěže. Nakonec byla diskotéka. Moc se mi vyučování v maskách líbilo.

*Viktorie Neubergerová – 2. třída*

Já jsem byla za dešť a na pátek jsem se moc těšila. Mamka mi udělala krásný klobouk z deky a vaty. Byly na něm kapky deště. Z celého dne se mi nejvíce líbily soutěže v tělocvičně, a jak jsme tancovali různé tance. Moc jsem si to užila.

*Darina Čejková – 2. třída*

Vyučování v maskách bylo jiné v tom, že jsme šli všichni čtvrtou hodinu do tělocvičny. Tam se nejprve všechny masky představily. Potom se hrály hry a soutěže a to mě moc bavilo. Nakonec byla diskotéka a užila jsem si společný tanec Jede, jede mašinka.

*Lucie Varmužová – 3. třída*



Na vyučování v maskách jsem se moc těšil. Byl jsem za vojáka. Líbilo se mi, jak jsme měli v tělocvičně soutěže a hry. Mohl jsem vyhrát hru na sochy, ale paní učitelka mě na poslední chvíli rozesmála. Moc se mi líbily všechny kostýmy i paní učitelky.

*Daniel Bukovský – 4. třída*

Na vyučování v maskách jsem se moc těšila. S holkami jsme se domluvily, že půjdeme za národnosti. Já jsem šla za Japonku. Na celém dni se mi nejvíce líbilo, že jsme se všichni sešli v tělocvičně. Tam jsme hráli různé hry a soutěže. Také jsme tancovali a mě potěšilo, že se do masopustního reje všichni zapojili. Také paní učitelky s námi tancovaly a přidaly se do hraní her. Celý den jsem si moc užila možná i proto, že pro nás páťáky to už bylo naposledy.

*Magdalena Grégrová – 5. třída*



V pátek, kdy bylo vyučování v maskách, jsem šla za pumu. Celý den byl stejný jako vždycky, akorát jsme byli všichni převlečení za nějakou masku. Čtvrtou hodinu jsme šli do tělocvičny, kde jsme měli úplně jiné hry než minulý rok. Hráli jsme sochy, držení míčků na čele ve dvojicích. Také jsme tancovali různé tance, třeba Makarenu, káčátko atd. Ten den byl úžasný.

*Ema Grégrová – 4. třída*

## Moje nejoblíbenější hračka - popis

**Každý z nás měl v dětství svou oblíbenou hračku, na kterou s láskou vzpomíná.**

**Nejinak je tomu i u dětí ze třetí třídy.**

*Michaela Kostihová, vyučující 3. třídy*

Mojí nejoblíbenější hračkou je opička. Já jí říkám Gorilka. Gorilka má menší tělo, dlouhé ruce a velkou kulatou hlavu. Celá je pokrytá hnědozlatými chloupky. Má černé knoflíky místo očí, hnědý čumáček, drobná ouška a velkou pusku. Gorilka je už docela stará, protože ji měla už moje maminka, když byla malá. S Gorilkou nejraději usínám, protože je krásně měkoučká a cítím se s ní v bezpečí.

*Lucie Varmužová*

Mojí nejmilejší hračkou je hlavolam, který se jmenuje Rubikova kostka. Kostka je střední velikosti, 2x2 kostičky a má šest barev - červenou, žlutou, zelenou, modrou, oranžovou a bílou. S kostkou se dá otáčet na všechny strany. Cílem hlavolamu je, aby každou stranu kostky tvořila jedna barva. Dostal jsem ji na Vánoce. Skládání mě baví. Nosím ji často u sebe a snažím se ji poskládat. Zatím se mi to podařilo jen dvakrát.

*Jan Herzán*

Mojí oblíbenou hračkou je traktor na dálkové ovládání. Jmenuje se John Deer. Je středně velký a má šedo-zelenou barvu. Traktor mi přinesl na Vánoce Ježíšek. Rád se s ním hraju, protože si představuju, že ho doopravdy řídím a jezdím s ním po poli.

*David Vajbar*

Moje oblíbená hračka se jmenuje Rubikova kostka. Má tvar krychle, která je složena z malých barevných kostiček. Tuto hračku mi koupil děda v Chorvatsku. Baví mě ji skládat, protože je to zároveň i hlavolam.

*Šimon Havelka*

Moje oblíbená hračka je plyšový měďa. Jmenuje se Kuky. Je velký, má hnědou barvu, bílý čumák a velkou hlavu. Na hlavě jsou malé černé oči a velké uši. Dostal jsem ho od babičky a dědy. Mám ho rád, protože je měkký a hebký.

*Vojtěch Hošek*



Mojí nejmilejší hračkou je plyšová kočička. Jmenuje se Pacička. Na hlavě má dvě zelené oči, růžový čumáček a malá ouška. Celé tělo je porostlé krátkou srstí. Její zbarvení je černobílé. Dostala jsem ji od babičky. Je roztomilá, a proto ji mám ráda.

Klára Marková

Mojí nejmilejší hračkou je plyšový pejsek. Jmenuje se Rex. Je dlouhý 30 cm, má šedá záda, hlavu a ocásek. Nohy, břicho a obličej má bílé. Jeho uši jsou zepředu bílé a zezadu černé. Má oblečený svetřík. Koupil jsem si ho na hodech. Rád s ním spím.

Václav Nahodil

Mojí nejoblíbenější hračkou je plyšový pes. Jmenuje se Rex. Jeho dlouhé tělo je pokryté šedo-bílou jemnou srstí. Má modré oči a špičaté uši. Dostal jsem ho od Ježíška. Mám ho rád, protože je chlupatý a měkoučký.

Jakub Hublík

Mojí nejoblíbenější hračkou je panda. Jmenuje se Amálka. Její malé černobílé tělo je heboučké. Na hlavě se jí třpytí dvě modré oči. Má dvě černá ouška a černý čumáček. Na zadečku je maličký bílý ocásek. Mám ji od mamky, a proto ji mám ráda. Každou noc s ní spím.

Adéla Pavlů

## Výtvarná soutěž „ VODA A KLIMATICKÁ ZMĚNA “ 2020

Naše škola se zapojila do soutěže, které vyhlásilo Ministerstvo zemědělství u příležitosti Světového dne vody 2020 s názvem „Voda a klimatická změna“.



Smyslem soutěže je, aby děti pochopily, proč je voda tak důležitá, jakým způsobem se s ní hospodaří, jaké jsou s ní problémy. Cílem soutěže je, aby si děti uvědomily význam vody, aby ji chápaly jako obnovitelný a přitom omezený přírodní zdroj a uvědomily si, jak je důležité s vodou šetrně hospodařit.

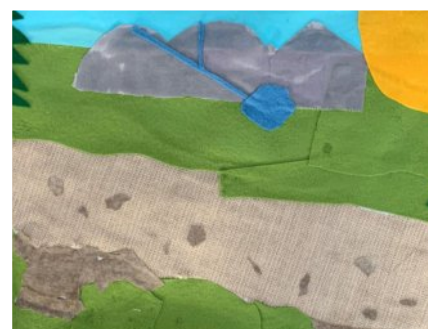
Zejména v době probíhající klimatické změny význam vody vzrůstá. Voda se stává vzácnější, nepředvídatelnější a znečištěnější.



S dětmi jsme si povídali o vodě. Dozvěděly se, že lidé potřebují vodu nejen k přežití, ale i pro všechny stěžejní oblasti jako je hygiena, zdravotnictví, vzdělávání, obchod a průmysl. Zejména v tuto dobu nám voda velmi pomáhá, kdy bychom měli dbát na zvýšenou hygienu a umývat si ruce mýdlem. Voda je náš nejcennější zdroj, měli bychom si jí vážit a používat zodpovědněji. Vždyť je tu pro nás pro všechny a musíme zajistit, aby ani nejchudší lidé nezůstali bez vody. Na závěr jsme si pustili píseň „Voda má“ od cimbálové muziky Hradišťan se spoustou

obrazů vody v přírodě na interaktivní tabuli. Pro žáky I. stupně základních škol byla zadána výtvarná technika koláží. Toto téma není lehké vyjádřit. Čtvrtáci a pátáci se nelehkého úkolu chopili velmi kreativně.

Markéta Veverková, vyučující 4. a 5. ročníku



Za naši školu jsme poslali do soutěže práce tří žáků:

Tereza Vyhňáková, 4. ročnick  
Anna Mikulicová, 4. ročnick  
Jan Rymeš, 5. ročnick





## 😊 ✉ Učitelky děkují rodičům ✉ 😊

V této nelehké nové situaci, ve které jsme se ocitli jak rodiče tak my učitelky, jsme se všechny shodly, že vešla mezi nás do popředí úcta, důvěra a lidství. Je naprosto krásné, jak se naše vztahy přirozeně více propojily. Jsme velmi rády, že jsme společně našli vzájemnou podporu a cestu v domácím učení ze strany Vás rodičů.

Pedagogický sbor ZŠ Vrvice chce tímto od srdce poděkovat všem vrbeckým rodičům za práci se svými dětmi doma. Taktéž za vstřícnost, upřímnost a vzájemnou spolupráci mezi námi pro vaše děti.

Držme si tedy navzájem palce, dělejme všechno proto, aby naše děti byly spokojené a šťastné. Všechny paní učitelky Vám přejeme zdraví, trpělivost a vnitřní pohodu. Mějte se rádi, buďte co nejvíce spolu.

*pedagogický sbor ZŠ Vrvice*

## Chtěl/a bys být učitel / učitelka? přemýšleli a psali žáci 5. ročníku

Ano, chtěla bych. Buď v mateřské škole nebo na 1. stupni základní školy. Chtěla bych být paní učitelkou, protože mě baví pracovat s dětmi. A taky si na to, že jsem paní učitelka, často hraji. Ale má to i své nevýhody. Třeba když děti zlobí, musí jim paní učitelka něco říct, aby se jim nic nestalo. A musí mít také velké nervy, aby to všechno zvládla. Být paní učitelkou není lehké.

*Sára Horáková*

Učitelkou už jsem chtěla být v 1. třídě. Vydrželo mi to do dneška a jsem za to ráda. Mám ráda děti a hlavně ve školce. Je mi jedno, jestli bych je učila ve škole nebo ve školce. Bavilo by mě připravovat pro děti program na další dny. Měla bych radost, kdybych děti něco naučila. Asi by bylo těžké uhlídat zlobivé děti. Chtěla bych, aby mě měli žáci rádi a já byla hodná, ale kdyby zlobili, zvýšila bych hlas. Kdybych nebyla učitelkou, tak bych byla doktorkou.

*Magdalena Grégrová*

Učitelem bych být nechtěl, protože když děti nenaučím to, co by umět měly, tak potom by nemohly jít na nějakou školu. Všechna zodpovědnost je totiž na učitelích. Musí toho hodně vědět. Chodí pozdě domů. Mají nachystanou práci na celý týden. Musí mít dobrou fyziku. Vymýšlejí program tak, aby to děti bavilo. Když se nějakému dítěti něco stane, tak jdou do vězení.

*Martin Vajbar*

Já bych chtěla být paní učitelkou, protože se mi líbí, jak mají zápisky. Líbí se mi i to, že se na každou hodinu musí připravit. Mám ráda děti. Ráda si na učitelku hraju s kamarádkami. Myslím si, že je to těžké povolání. Přesto bych to chtěla zkusit. Nevím, jestli bych chtěla být paní učitelka v mateřské škole nebo v základní škole. Ale asi bych nechtěla učit ve vyšších školách, protože mám radši menší děti. A možná by mě neposlouchaly.

*Hana Varmužová*

Učitel má hodně starostí a nemá moc času na druhé. Učitelem bych nemohl být, protože rád jsem mezi kamarády. Učitel je pro někoho dobré povolání, ale mě baví jiná práce, jako je třeba podnikatel a trochu i spisovatel. O tom bych mohl vyprávět do nekonečna. Učitel je na jednu stranu výborné povolání a na druhou zase ne. Píše mu kamarád, on nemůže, napíše mu kdokoli známý, a taky nemůže, protože vymýšlí pořád věci, co bych mohl naučit děti. Taky by mi vadilo, kdybych byl na druhém stupni, protože jsou tam žáci v období puberty. Učitel na druhém stupni musí být také přísný, protože kdyby byl pořád jenom hodný, žáci by si z něho jenom utahovali, což pro mě také není. Učitel ve školce to má také těžké, sice se to nezdá, ale je to pravda. Když musí děti hlídat, musí taky vědět, jak na to. Třeba bych měl vědět, co udělat, když mu dítě něco vezme atd.

Takže já bych asi nechtěl být učitelem.

*Jan Berta*



Nechtěl bych být učitel. Nebaví mě učení. Je to náročné. Měl bych strach o děti, že se někomu něco stane. Je těžké učit zlobivé děti. Nebavilo by mě připravit program pro děti. Asi bych nebyl dobrý učitel. Raději bych byl návrhář aut.

*Matěj Grégr*

Nechci být učitelem, protože by mi brzy z toho křiku dětí ruply nervy. Nechci být tyran, protože by mě mrzelo dávat domácí úkoly. Neuměl bych vymyslet test. Nebavilo by mě testy opravovat a rozdávat pětky. Prezentace bych dělal jenom o autech a to by děvčata nebavilo. Nechtěl bych pořádat školní výlety, protože pokaždé bych si musel koupit suvenýr. Kdybych měl být učitelem, tak jenom kvůli prázdninám. Učitel opravuje chyby, já bych chtěl opravovat auta.

*Michal Bílek*

Abych byl učitelem, tak bych musel mít velkou trpělivost, a tu nemám. Učitelé musí mít spoustu znalostí a já bych si všechny nezapamatoval. Nemohl bych proto učit děti. Mají velkou zodpovědnost za nás děti a my je někdy neposloucháme. Musí někdy poradit těm, kteří to potřebují. Dávají nám rady do učení ale i do života. Já bych učitele opravdu dělat nechtěl. Ale obdivuji ty učitelky, které mají tak velké nervy a s námi dětmi to vydrží.

*Jan Rymeš*

Nechci být učitelem, protože spousta dětí je dost nevděčná a taky neposlušná.

Představa, že bych celé dny mluvil "do zdi", mě děsí. Bylo by mi líto žáků, kteří si pokazili jedním testem celé vysvědčení. A taky bych nesnesl neustálé povídání zlobivých žáků, kteří by narušovali výuku. Školní výlety by byly pro mě velké nervy, protože nést zodpovědnost za 30 žáků bych asi nezvládl. Trávit přestávky dozorem na chodbách by mě nebavilo. Nesnesitelné pomlouvání a narážky na mě by se mi moc nelíbily. Všude ve zprávách jsem slyšel, že platy učitelů nejsou moc velké. Mrzelo by mě, kdyby žák u zkoušení nic neuměl a já bych mu musel dát špatnou známku kvůli tomu, že zkoušení vyšlo zrovna na něj.

*Šimon Salajka*

Ráda bych pracovala jako učitelka v mateřské školce. Těší mě hrát si s malými dětmi. Bavilo by mě věnovat se jim, učit se s nimi o přírodě a pomoci jim získávat nové zkušenosti. Líbí se mi na nich, že jsou upřímné, pravdomluvné, učenlivé a tvárné. Moc by se mi líbilo ty malé čisté dušičky připravovat do nelehkého života.

I když si myslím, že tohle povolání není příliš jednoduché a paní učitelky to nemají lehké. Stejně bych se jim moc ráda věnovala. Chtěla bych být dobrá paní učitelka.

*Adriana Střeščíková*

## Básně o jaru od dětí 4. a 5. ročníku ZŠ Vrbičice

**Ondřej Ostřížek**

A je tu zas jaro!  
Kde se tu tak rychle vzalo?  
Rozkvetly i břízy,  
všechno je plné mízy.  
Jeleni již nelení  
a tráva se zelení.  
Z viru jsou už všichni pryč,  
všimli si, že rozkvetl petrklíč.

**Sára Horáková**

Sněhule i rukavice  
odložíme do police.  
Uklidíme lyže, běžky,  
vytáhneme koloběžky.  
Vytáhneme znovu míče,  
utrhneme petrklíče.  
Zamáváme sluníčku,  
uslyšíme zpívat jiříčku.

**Tereza Vyhňáková**

Na dveře již jaro tuka,  
sníh odtává, led už puká.  
Mokrý sníh pod sebou skrývá,  
jara květ, jenž prvním bývá.  
Sněženka je malinká,  
drobná na pohled,  
pukne každý závistí,  
když vidí její květ.

**Štěpán Huňar**

Jaro, jaro, jaříčko,  
už nám svítí sluníčko.  
Kvetou krásné kytičky  
a smějí se babičky.  
Zima už je dávno pryč,  
už nám kvete petrklíč.  
Fialek je všude dost,  
kos nám zpívá pro radost.  
Už si chystám řehtačku  
i žílu na šlaháčku.  
Pod rozkvetlou jablůnkou  
dám si pusku s frajírkou.

**Natálie Kouřilová**

Jaro, jaro, jaříčko,  
už tu máme teplíčko.  
Sluníčko už svítí,  
na louce roste luční kvítí,  
Radost a úsměv máme,  
že tu jaro opět máme!

**Filip Hošek**

Jaro začalo...  
my vstáváme, spoustu zábavy  
naděláme.  
Zasadíme kytičky, obujeme  
botičky.  
Hola hej, jdeme ven, zábavy si  
užijem.

**Matěj Grégr**

Kde se tu tak rychle vzalo?  
Z čista jasna je tu jaro.  
Ještě včera sníh byl všude,  
dnes už slunce pálit bude.  
Zima končí, jaro je tu,  
všude kolem spousta květů.  
Vítáme tě jaro tady,  
jdeme všichni do zahrady.  
Užívat si sluníčka,  
sestra, já i babička.

**Anna Mikulicová**

Přišlo jaro se sluníčkem,  
zem otvírá zlatým klíčkem.  
Všechno se raduje, zpívá a  
notuje ..... jaro vítá.  
První roste sněžinka,  
malá bílá květinka.  
Druhý zase petrklíč,  
zima už je pryč.

**Daniela Jiroušková**

Konečně končí zima,  
kabáty jdou do skříní.  
Den je delší a delší,  
jarní paprsky začínají hřát.  
Na zahradách je po zimě hodně  
práce.  
Všechny čmeláky a včelky,  
vytáhly ven jarní paprsky.  
Vzduch se ohřívá,  
všechny to táhne ven,  
za to mohou jen,  
jarní paprsky.

**Lukáš Hošek**

Jaro, jaro, jaříčko,  
přichází zas sluníčko.  
Kytiky kvetou, stromy pučí,  
u včelína to zas bzučí.  
Ptáčci venku zpívají,  
chytit se však nedají.

**Magdalena Grégrová**

Jaro přišlo mezi nás,  
nastává nám krásný čas.  
Květiny již rozkvétají  
a ptáčkové krásně pějí.  
Venku svítí sluníčko,  
rozdává všem teplíčko.  
To je krásný den,  
už se těším ven.

**Tomáš Příbyl**

Sluníčko už krásně svítí,  
to je ale velké kvítí.  
Všude kolem moře květů,  
krása jara na výletu.  
Bílá se žlutou jim všem velí,  
lákají si k sobě včely.  
Vítáme tě jaro tady,  
již spěcháme do zahrady.

**Vojtěch Burian**

Vyšlo slunce, zasvítilo,  
všechny kytiky rozzářilo.  
Všechna zvířátka vyšla ven,  
než se nadáš, půjdeš také ven.

**Martin Vajbar**

Jaro, jaro, co se to tu stalo?  
Sluníčko už svítí  
a na zahradě voní kvítí.  
Na obloze ani mráček,  
kampak zmizel sněhuláček?



# STŘÍPKY ZE ZŠ KOBYLÍ

## Co z nich můžeme vyčíst, aneb písmenka s fantazií

**M**

Jedničky obráceně k sobě,  
vznikne z toho písmeno.  
Mám jména s emky oběma,  
jsou z nich krásná počáteční  
písmena.

Markéta Michnová, 9. A

**K**

Jsi jako soutok tří řek,  
v jednom bodě se stékajících.  
Vždy, když mám na někoho  
vztek,  
vykouzlíš mi úsměv na lících.

Jiří Hanzlík, 9. A

**B**

Máš dvě baculatá bříska,  
velké jsi jak babiččina spížka.  
Do ní chodím velmi ráda,  
s plným bříškem pak lehnu si na  
záda.

Kateřina Rabušicová, 9. A

## Na horách

Na hory jsem se moc těšil, hlavně  
proto, že rád lyžuji a že tam bude  
parta skvělých lidí. Jel bych tam  
znovu, kvůli tomu, že tam byla  
sranda, jak jsem očekával. Kdybych jel  
na hory s rodiči, tak bych toho tolik  
nezažil. Ale s rodiči si zase mohou  
jezdit, jak chci, a nemusím stále  
zastavovat. Nového jsem se toho moc  
nenaučil, protože umím lyžovat  
dobře, ale o to mi nešlo. Můj největší  
zážitek byl, když jsem se vyboural  
na černé sjezdovce. Naštěstí jsem  
vyvázl bez zranění. Už se těším  
na hory za rok.

Matouš Knápek, 7. B

**M**

Dvojitě VÉ, ale otočit,  
stačí si jen poskočit,  
čtyři čárky pospojovat  
a krásné M namalovat.

**S**

Páni, to je zatáček!  
Víc než jich má loupáček.  
ESka já mám velmi rád,  
nesmím však mít velký hlad.

**Ž**

Z a háček, každý ví,  
že se s ním jinde nedomluví.  
Dvě krátké čárky, mezi nimi  
delší  
a přidat háček s dokonalou péčí.

Michal Jan Knápek, 9. A

**I**

Věž se tyčí nad městem,  
červené světlo na vrcholu bliká.  
Žák trápící se nad testem  
z okna na ni utrápeně kouká.

David Hošek, 9. A

**B**

Tělíčko se dvěma bříšky  
roztahuje se do šířky.  
Znáte ho už od mládí,  
je dost těžké k napsání.

**K**

K, jak krásné písmenko!  
Nahoře i dole má ramínko  
a tělíčko k tomu,  
ať jsou hezky spolu.

Michal Jan Knápek, 9. A

## Kaligram KOČKA

Líný k	oc	o
ur	leží si na z	
á	dech, v hlavě	
si	říká: „Nádech,	
vý	dech.“ Ob	
čas	se za	
uch	em po	
škr	ábat,	najíst
napít a zas spát. Tak to		
má můj kocour rád. To		
ho	pak už	nes m
ím	št	vá t.
Mo	hl	by mě
po	šk	ráb at

Tobiáš Sedláček, 9. A



Na hory jsem se hodně těšil, protože jsem si chtěl dobře zalyžovat a mít spoustu nových zážitků. Byl jsem ve druhé skupině se spoustou svých kamarádů. Na svahu jsem spadl jen dvakrát za celý týden lyžování. Ve skiareálu byly tři sjezdovky: modrá, červená a černá. Lanovka byla pro čtyři lidi. Bydleli jsme na chatě, ze které jsme ráno a odpoledne jezdili autobusem na svah. S kamarádem jsme si vybrali dvoulůžkový pokoj. Na postelích se nám dobře spalo. Také nám dobře vařili, když nepočítám čochku. Měli jsme i večerní program, který většinou vymýšleli učitelé. Po celou dobu na horách jsme také soutěžili za svou třídu, kam se počítaly hry z večerního programu. Jeden den jsme šli na procházku, kde jsme také hráli hry a body se také počítaly do celkového skóre. Skončili jsme na posledním místě, ale i my jsme dostali odměnu, kterou jsme si všichni rozdělili.

Na lyžařském kurzu se mně velice líbilo a pojedu

i příští rok, pokud budou volná místa. Na horách s rodiči si lépe zalyžuju, ale se školou mám spoustu jiných zážitků a užil jsem si více zábavy.

*Matěj Sedláček, 7. B*

Na hory jsem se moc těšil. Hlavně na lyžování a večerní zábavu. Ubytování bylo sice horší, ale to mi až tak nevadilo, hlavně že byla zábava. Vařili tam výborné pochoutky, tedy až na čochku a rajskou. První den jsme byli vzhůru až do půl druhé ráno. Většinu času jsem i s Kobyláky strávil nahoře v druhém patře s holkama. Počasí bylo krásné, sněžilo, ale poslední den v pátek nám ráno přšelo. Odpoledne jsme proto měli na výběr: jít ještě lyžovat, nebo být na chatě a učit se. Každý večer jsme měli zábavu, kde jsme hráli hry. Pro mě byla nejlepší hra na slepice a kohouty a čištění zubů se zavřenýma očima.

*Jakub Svrček, 7. B*

## Fyzikální a chemické pokusy

Valentýna jsem letos trávil netradičně. Už v osm hodin ráno jsme se sešli několik tříd, včetně té mojí, na Základní škole Vrbsice. Právě tam celé Pokusy 2020 začaly. Já s Evou jsme žádný pokus nedělali, my jsme to všechno uváděli. Byli jsme tomu rádi. Publikum na Vrbici bylo skvělé, děti potichu naslouchaly a sledovaly všelijaké reakce a výbuchy. Dokonce paní učitelky byly jako pěny. Potom jsme se přesunuli do Brumovic. Tam bylo obecnostvo znatelně hlučnější. Naštěstí v Bořeticích to bylo lepší. I když ne jako na Vrbici, což je škoda, protože už na nás padala únava a pomalu už jsme neměli sílu všechny překřikovat. Po obědě, po krátkém vydatném spánku, jsem se dostavil do Kobylí, kde mělo proběhnout to nejdůležitější vystoupení. To se však nakonec nepovedlo. Zklamala nás technika. A i když jsem se snažil sebe víc, jídelnu plnou lidí jsem nepřekřičel. Večer po vystoupení jsme se pak setkali se třídou a mrzí mě, že to bylo naposledy. Tyhle večerní procházky Kobylím, plné smíchu a zábavy, mi budou chybět.

*Tobiáš Sedláček, 9. A*

...První zastávkou byla naše škola na Vrbici, na kterou jsem se těšil nejvíc. Ze začátku jsem ani trému neměl. Pak jsem ale viděl ty nadšené děti, které čekaly, co se bude dít, a to bylo horší...

Pokus jsem měl s Tomášem Novákem a měl to být hasičský přístroj, který měl uhasit oheň, co před námi holky udělaly. Aby hasičský přístroj fungoval, bylo třeba smísit pevnou kyselinu citronovou s vodou. Dvakrát se nám ten pokus nepovedl a my už jsme nevěděli, co máme dělat. Kyselina citronová se nerozpustila, a tak se nevytvořila reakce s jedlou sodou, která měla udělat bublinky, co oheň uhasí. Když se nám to nepodařilo, Tomáš odstranil špunt z kádinky, vyliil zbývající vodu, a tak oheň uhasil. To je alespoň pořádný hasič. Ale jak se říká, do třetice všeho dobrého, tak se nám to přece jen podařilo, i v Kobylí. Teď už víme, že jsme měli pracovat s roztokem kyseliny a ne s pevnou formou. Pokus se nám sice hned nepovedl, ale my jsme zase o trošku chytřejší...

*Jiří Hanzlík, 9. A*

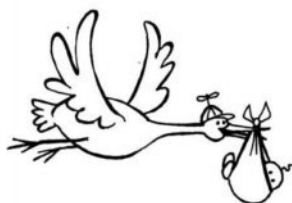
...Hned na začátku nás všechny pobavil svým příchodem jeden z moderátorů. Přišel v kraťasech a kšandách, k tomu měl na krku motýlka. Když jsme přišli na řadu já s kamarádem Tomášem, byli jsme oba nervózní. Z boku jsme měli zvětšený model jednoduché malé rakety, neboli hoření v lihu ve velké pet láhvi. Pokus se naštěstí zdařil a všichni tleskali.

*Michal Jan. Knápek, 9. A*



# SPOLEČENSKÁ KRONIKA

prosinec 2019 – březen 2020



## Narozené děti

David Bíza  
Valerie Vlachovská  
Adina Hajdová  
Viliam Nekl



## Úmrtí

Jakub Zelený  
Jaroslav Hoša  
Marie Martincová  
Ludmila Lukášová

## Kulturní a vinařské akce

9. 5. 2020 Z kopca do kopca – na Stráži – uskuteční se dle situace  
10. 5. 2020 Oslava Dne matek – v KD Vrbice  
23. 5. 2020 Sraz rodáků  
31. 5. 2020 Oslava Dne dětí – na sóle za KD  
13. 6. 2020 Vrbecká dědina – na sóle za KD  
Na Vrbicu pro opicu aneb na skleničku za vrbeckými vinaři (otevřené sklepy)  
26. 7. 2020 Čtyři týdny do hodů  
26. 7. 2020 Mše svatá u kaple sv. Anny  
23. – 25. 8. 2020 Tradiční krojované hody – na sóle za KD  
30. 8. 2020 Dětské hodečky – na sóle za KD

## Další informace a fotografie naleznete na [www stránkách](http://www.strankach.cz):

Obec Vrbice	<a href="http://www.vrbice.cz">www.vrbice.cz</a>
Mateřská škola	<a href="http://www.msvrbice.cz">www.msvrbice.cz</a>
Základní škola	<a href="http://www.zsvrbice.cz">www.zsvrbice.cz</a>
Knihovna	<a href="http://www.knihovna.vrbice.cz">www.knihovna.vrbice.cz</a>
Vinaři Vrbice	<a href="http://www.vinarivrbice.cz">www.vinarivrbice.cz</a>
FK Vrbice 1959	<a href="http://www.fkvrbice1959.cz">www.fkvrbice1959.cz</a>
Kamínek	<a href="http://www.kaminek.unas.cz">www.kaminek.unas.cz</a>
Farnost	<a href="http://www.bokovka.info">www.bokovka.info</a>



Odkaz na Vrbecký zpravodaj

Príspevky do zpravodaje můžete posílat  
na email: [vrbeckyzpravodaj@gmail.com](mailto:vrbeckyzpravodaj@gmail.com)

Další číslo Vrbeckého zpravodaje  
vyjde v srpnu 2020.



lendáře  
krabičky  
skládačky  
letáky  
poznámkové bloky  
visačky  
pozvánky  
brožury  
knihy  
samolepky  
vizitky  
plakáty  
krabice na víno  
pohlednice  
odnosky  
obalv

a mnoho dalších produktů můžeme vyrobit i pro vás

fun  print

Tiskové služby pro firmy, školy, státní správu a každého z nás.  
Od ostatních tiskáren se lišíme zejména možnostmi editace grafiky online.  
Naši zákazníci nepotřebují grafická studia, čímž šetří čas i peníze.

[www.funprint.eu](http://www.funprint.eu)



Ples SRPŠ 2020



Ples SRPŠ 2020



Ples SRPŠ 2020



Maškarní ples 2020



Krojový ples 2020



Maškarní ples 2020



Krojový ples 2020

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice 3x ročně v počtu 500 kusů.  
Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou.

Redakční rada: Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Mgr. Markéta Veverková, Mgr. Miluše Zálešáková, Tomáš Bílek, Ing. Bronislava Bílková

Realizace: funprint.eu